ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIŞOARA
P-TA TEPES VODA, NR. 2
TIMISOARA
SECŢIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Trimisă
azi, 13.11.2026

Destinatar:
SINDICATUL LIBER AL SALARIATILOR DIN PRIMARIA MUNICIPIULUI TIMISOARA SI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE IN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMISOARA IN NUMELE MEMBRULUI DE SINDICAT STOIA ALIN DORIN
TIMIŞOARA, BD. C.D. LOGA, NR. 1, judeţul TIMIŞ

DOSARUL NR. 2617/30/2026
Materia: Contencios administrativ şi fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Recurs
Obiectul dosarului: suspendare executare act administrativ
Complet: r15

COMUNICARE
HOTĂRÂRE CIVILĂ
NR. 1133/2026 DIN DATA DE 29 Octombrie 2026

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 1133/2026, pronunţată la data de 29 Octombrie 2026, de către CURTEA DE APEL TIMIŞOARA SECŢIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL.

Notă: Pentru detalii privind accesul online la dosar, accesaţi pagina www.curteapeltimisoara.ro/dosarul electronic .

L.S. PRESEDINTE
(stampila)

.,

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIŞOARA
SECŢIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL
DOSAR NR. 2617/30/2026

Operator 2928

ÎNCHEIERE
ŞEDINŢA PUBLICĂ DIN 15.10.2026
Instanţa constituită din:
PREŞEDINTE: ROXANA-TASICA BUDULAN
JUDECĂTOR: BRINDESCU LAURA MONICA
JUDECĂTOR: DIANA LĂSCONI
GREFIER: ADRIANA TOTH

Pe rol fiind soluţionarea **recursurilor** formulate de **recurentul pârât CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIŞOARA,** împotriva **sentinţei civile nr. 605/29.06.2026,** pronunţată în dosarul nr. 2617/30/2026, şi împotriva **sentinţei civile 761/13.08.2026** pronunţată în dosarul nr. 2617/30/2026, pronunţată de către Tribunalul Timiş, **cât şi recursul** formulate de **recurenta pârâtă DIRECŢIA FISCALĂ A MUNICIPIULUI TIMIŞOARA** împotriva **sentinţei civile nr. 605/29.06.2026** pronunţată în dosarul nr. 2617/30/2026, de către Tribunalul Timiş **şi recurenta pârâtă DIRECŢIA GENERALĂ A POLIŢIEI LOCALE TIMIŞOARA,** împotriva **sentinţei civile nr. 605/29.06.2026** pronunţată în dosarul nr. 2617/30/2026 şi împotriva **Încheierii pronunţate la data de 29.06.2026** în dosarul nr. 2617/30/2026 al Tribunalului Timiş, în contradictoriu cu **intimata reclamantă Sindicatul Liber al Salariaţilor din Primăria Municipiului Timişoara şi din Serviciile Publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timişoara şi intimaţii pârâţi Primarul Municipiului Timişoara, Directorul Executiv al Direcţiei Fiscale a Municipiului Timişoara, Direcţia Fiscală a Municipiului Timişoara prin Director Executiv şi Clubul Sportiv Sport Club Municipal Timişoara prin Director.**

La apelul nominal făcut în şedinţă publică se prezintă, pentru recurentul pârât Consiliul Local al Municipiului Timişoara şi intimatul pârât Primarul Municipiului Timişoara, consilier juridic Alina Jenariu, care depune delegaţie la dosarul cauzei, reprezentanta recurentei pârâte Direcţia Fiscală a Municipiului Timişoara, consilier juridic Mirela Coroama, care depune delegaţie la dosarul cauzei, reprezentantul recurentei pârâte Direcţia Generală a Poliţiei Locale Timişoara, consilier juridic Marin Blajin, care depune delegaţie la dosarul cauzei, iar pentru intimata reclamantă Sindicatul Liber al Salariaţilor din Primăria Municipiului Timişoara şi din Serviciile Publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timişoara, consilier juridic Tiberiu Negrei şi avocat Sarafolean Tiberiu, cu împuternicire avocaţială fila 74 dosar, lipsind celelalte părţi.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă, învederând instanţei că intimata reclamantă Sindicatul Liber al Salariaţilor din Primăria Municipiului Timişoara şi din Serviciile Publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timişoara a depus la dosar, prin registratura instanţei, la data de 16.09.2026, întâmpinare, la data de 18.09.2026, Direcţia Generală a Poliţiei Locale Timişoara a depus întâmpinare, la data de 02.10.2026, recurentul pârât Consiliul Local al Municipiului Timişoara a depus cerere de accesare a dosarului electronic, la data de 02.10.2026, Direcţia Fiscală a Municipiului Timişoara a depus răspuns la întâmpinare, iar la data de 14.10.2026 intimatul reclamant Fer Ionel a depus concluzii scrise, după care,

Reprezentanta recurentei pârâte Consiliul Local al Municipiului Timişoara, consilier juridic Alina Jenariu, depune Decizia civilă nr. 843/01.09.2026, arătând că înţelege să se prevaleze de puterea de lucru judecată în susţinerea recursului.

La interpelarea instanţei dacă în privinţa celor cinci hotărâri de Consiliu Local vizate în prezenta cauză s-a soluționat, în mod definitiv, vreo cerere de suspendare sau vreo acțiune în anulare de fond, reprezentanta recurentei pârâte Consiliul Local al Municipiului Timişoara, consilier juridic Alina Jenariu, arată că s-a judecat doar cauza în ceea ce privește Hotărârea Consiliului Local cu nr. 190, care a fost suspendată în întregime.

Părţile prezente prin reprezentanţi arată că nu mai au alte cereri de formulat.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepţii de invocat, Curtea constată încheiată cercetarea judecătorească şi acordă cuvântul asupra recursurilor.

Reprezentanta recurentei pârâte Consiliul Local al Municipiului Timişoara, consilier juridic Alina Jenariu, solicită admiterea recursului, astfel cum a fost formulat şi motivat, casarea sentinţei recurate şi, în rejudecare, respingerea cererii de suspendare a hotărârii Consiliului Local, formulată de reclamanții-intimați.

În susținerea recursului, solicită instanței să aibă în vedere că la dosarul cauzei a fost depusă decizia pronunțată de Curtea de Apel Timișoara într-o speță similară, având ca obiect suspendarea Hotărârii Consiliului Local, pentru aceleași considerente invocate și în prezentul litigiu.

În acest context, recurenta-pârâtă invocă autoritatea de lucru judecat, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile legale, care decurge din decizia menționată, și solicită instanței să o aibă în vedere la soluționarea cauzei.

Reprezentanta recurentei-pârâte solicită instanței să aibă în vedere că, prin Decizia nr. 843/01.09.2026, Curtea a reținut complexitatea și caracterul controversat al problemei privind aplicabilitatea termenului general de 30 de zile, prevăzut de art. 7 alin. (2) din Legea nr. 52/2003, în contextul incidenței dispozițiilor art. 40 alin. (3) din Ordonanța de urgență nr. 7/2026. Curtea de apel a apreciat că această complexitate exclude reținerea cazului bine justificat întemeiat pe respectiva împrejurare.

Pe fondul cererii de recurs, solicită să se aibă în vedere că recurenta-pârâtă a susținut că instanța de fond a dispus în mod greșit suspendarea executării hotărârii Consiliului Local, apreciind că aceasta are natura juridică a unui act administrativ individual și reținând, în consecință, incidența prevederilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 52/2003.

Or, problema naturii juridice a actului prin care a fost aprobată organigrama instituției recurente pârâte este una controversată, asupra căreia practica judiciară nu este unitară. Într-adevăr, în cauzele soluționate la nivelul Curții de Apel, completele în fața cărora s-au judecat au reținut caracterul normativ al acestui act. Cu toate acestea, alte instanțe au exprimat o opinie diferită, apreciind, în cauze având ca obiect organigrame ale altor autorități publice, respectiv ale consiliilor județene, că asemenea acte au caracter individual.

Prin urmare, recurenta-pârâtă subliniază că această divergență de interpretare jurisprudențială confirmă caracterul controversat al chestiunii de drept și solicită instanței să țină seama de aceste împrejurări la analizarea condițiilor legale pentru dispunerea suspendării. Solicită să se admită recursul astfel cum a fost formulat și pe cererea de completare, fără cheltuieli de judecată.

Reprezentanta recurentei pârâte Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara, consilier juridic Mirela Coroama, solicită admiterea recursului, cu casarea hotărârii recurate și trimiterea cauzei spre rejudecare, iar, în rejudecare, admiterea excepțiilor invocate și, pe fondul cauzei, respingerea cererii de suspendare ca neîntemeiată.

Precizează faptul că recursul este întemeiat pe disp. art. 488 alin. 1 pct. 6 și 8 CPC.

În susținerea motivelor de recurs, reprezentanta recurentei-pârâte solicită instanței să constate că hotărârea recurată nu cuprinde o motivare suficientă cu privire la soluția

pronunțată asupra excepțiilor invocate, precum și asupra condițiilor de fond care au justificat dispunerea măsurii suspendării.

Referitor la motivul de recurs de la punctul 6, recurenta-pârâtă apreciază că prima instanță nu a prezentat argumentele care au fundamentat reținerea unui caz bine justificat, sub aspectul aparenței de nelegalitate a hotărârii de reorganizare, în ceea ce privește pretinsa nerespectare a procedurii transparenței decizionale.

Prima instanță s-a limitat la a constata că împrejurarea încadrării în situația de excepție referitoare la termenul de aprobare este suficientă pentru a susține concluzia nerespectării procedurii transparenței decizionale. Totodată, în analiza argumentelor formulate de Direcția Fiscală cu privire la termenul de 30 de zile, instanța a reținut că instituția publică a avut la dispoziție un interval de timp suficient, având în vedere că între data publicării și momentul adoptării actului au trecut aproximativ patru luni, fără a analiza însă în mod corespunzător succesiunea etapelor procedurale și termenele legale incidente.

În ceea ce privește excepția lipsei de interes, recurenta-pârâtă apreciază că soluția primei instanțe nu este susținută de o analiză concretă și individualizată a situației reclamanților-intimați.

În susținerea acestei critici, arată că, în cauza având ca obiect HCL nr. 190, prima instanță a respins cererea de suspendare, reținând că reclamanții nu au fost afectați de măsura reorganizării. În schimb, în prezenta cauză, instanța nu a efectuat o analiză individuală a situației fiecărui reclamant, deși nu toți reclamanții au fost vizați de reorganizare în aceeași modalitate. Astfel, au existat reclamanți care nu au fost supuși procedurii de reorganizare, precum și reclamanți care au promovat examenul și au fost reîncadrați, împrejurări care impuneau verificarea concretă a interesului procesual al fiecăruia.

În consecință, recurenta-pârâtă susține că excepția lipsei de interes nu a fost analizată și motivată în mod corespunzător de prima instanță.

Referitor la excepția inadmisibilității cererii de chemare în judecată, recurenta-pârâtă arată că instanța nu a expus motivele pentru care a înlăturat această apărare, invocată în raport cu actele premergătoare emiterii hotărârii contestate.

În concret, prima instanță nu a explicat de ce aceste acte, care, prin ele însele, nu produc efecte juridice directe asupra raporturilor de muncă deduse judecății, pot constitui obiect al măsurii suspendării în condițiile reținute în cauză. Sub acest aspect, recurenta-pârâtă apreciază că hotărârea nu cuprinde o analiză efectivă a argumentelor prezentate în susținerea excepției inadmisibilității.

De asemenea, consideră că motivarea instanței este contradictorie, întrucât, pe de o parte, aceasta a reținut că anumite acte premergătoare și-au produs deja efectele, precum anunțurile referitoare la organizarea examenului, iar, pe de altă parte, a dispus suspendarea inclusiv a acestor acte, fără a clarifica efectele juridice ale măsurii în raport cu situația de fapt constatată.

Cu privire la motivul de casare prevăzut la punctul 8, recurenta-pârâtă susține că prima instanță a interpretat și a aplicat în mod eronat dispozițiile art. 7 alin. (2) și art. 15 din Codul administrativ, raportate la prevederile art. 40 din Ordonanța de urgență nr. 7/2026.

În acest sens, arată că instanța a apreciat că instituția publică a avut la dispoziție un interval de timp suficient pentru adoptarea hotărârii Consiliului Local, fără a ține seama de modalitatea de calcul al termenului prevăzut de art. 40 din Ordonanța de urgență nr. 7/2026.

Potrivit interpretării susținute de recurentă, termenul de o lună curge de la data comunicării de către prefect a numărului maxim de posturi. În interiorul acestui termen, instituția publică a trebuit să demareze și să parcurgă etapele necesare reorganizării, inclusiv organizarea examenelor, consultarea sindicatelor și publicarea anunțurilor și avizelor relevante.

Fiecare dintre aceste etape procedurale este supusă unor termene proprii, a căror respectare este necesară pentru asigurarea legalității procedurii de reorganizare. Prin urmare, recurenta-pârâtă apreciază că simpla raportare la intervalul de timp scurs între publicarea anumitor acte și adoptarea hotărârii Consiliului Local nu este suficientă pentru a concluziona că instituția publică a dispus de timpul necesar parcurgerii tuturor etapelor legale.

Pentru aceste considerente, reprezentanta recurentei-pârâte solicită admiterea recursului, casarea hotărârii recurate și trimiterea cauzei spre rejudecare, cu soluționarea excepțiilor invocate de Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara și respingerea cererii de suspendare ca neîntemeiată.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, recurenta-pârâtă solicită instanței să constate că prima instanță nu a stabilit în mod corespunzător cuantumul acestora prin raportare la complexitatea cauzei și la valoarea obiectului dedus judecății.

Reprezentantul recurentei pârâte Direcția Generală a Poliției Locale Timișoara, consilier juridic Marin Blajin solicită admiterea recursului, astfel cum au fost formulat și motivat.

În ceea ce privește criticile formulate împotriva încheierii de respingere a cererii de recuzare, reprezentantul recurentei-pârâte apreciază că există împrejurări care justifică examinarea acestora, întrucât magistratul s-a pronunțat anterior într-o speță similară, care a vizat același motiv de nelegalitate reținut și în prezenta cauză, respectiv nerespectarea termenului de 30 de zile prevăzut de legislația privind transparența decizională. În acest context, arată că a fost exprimată anterior o opinie cu privire la o problemă de drept similară.

Pe fondul recursului, reprezentantul recurentei-pârâte solicită admiterea acestuia pentru motivele deja invocate, în acord cu argumentele prezentate și de ceilalți reprezentanți ai recurentelor, în special în ceea ce privește imposibilitatea respectării concomitente a termenelor prevăzute de legislația privind transparența decizională și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2026.

În acest sens, arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2026 prevede în mod expres obligația adoptării hotărârilor consiliului local în termen de 30 de zile de la data comunicării de către prefect a numărului maxim de posturi. În același timp, legislația privind transparența decizională impune respectarea unui termen de 30 de zile aferent procedurii de transparență, anterior adoptării actului administrativ.

Prin urmare, recurenta-pârâtă susține că respectarea cumulativă a celor două termene s-a dovedit imposibilă în circumstanțele concrete ale cauzei. Astfel, prin raportare la modalitatea de calcul al termenelor și la necesitatea respectării regulilor privind zilele libere și zilele calendaristice, durata totală necesară parcurgerii procedurii de transparență decizională și adoptării hotărârii a depășit termenul de 30 de zile prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2026.

În consecință, reprezentantul recurentei-pârâte apreciază că respectarea integrală a procedurii de transparență decizională ar fi condus la depășirea termenului imperativ stabilit pentru adoptarea hotărârii consiliului local, ceea ce a generat o dificultate obiectivă în aplicarea concomitentă a celor două reglementări.

Reprezentantul intimatei reclamante Sindicatul Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din Serviciile Publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, avocat Sarafolean Tiberiu, solicită respingerea recursurilor și obligarea recurentelor la plata cheltuielilor de judecată.

În susținerea poziției procesuale, reprezentantul intimatei-reclamante solicită instanței să aibă în vedere că a fost atașată la dosarul cauzei Decizia civilă nr. 809, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, față de care a fost invocat efectul pozitiv al autorității de lucru judecat. De asemenea, arată că a fost depusă și Decizia civilă nr. 823, prin care instanța a dat eficiență efectului pozitiv al autorității de lucru judecat în raport cu Decizia civilă nr. 809.

În ceea ce privește respectarea termenului legal de 30 de zile prevăzut de legislația privind transparența decizională, reprezentantul intimatei-reclamante susține că acest termen trebuia respectat, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2026 nu instituie nicio derogare expresă care să permită înlăturarea obligației de respectare a procedurii de transparență decizională.

Totodată, solicită instanței să observe că, inclusiv din calendarul procedural depus de Consiliul Local și de celelalte recurente în susținerea recursurilor, rezultă că adresa Instituției Prefectului a fost emisă la data de 16 martie 2026 și comunicată la data de 17 martie 2026, iar proiectul de hotărâre a fost adoptat ulterior.

În aceste condiții, reprezentantul intimatei-reclamante apreciază că termenul de 30 de zile aferent procedurii de transparență decizională putea fi respectat chiar și prin raportare la calendarul procedural efectiv urmat de instituțiile implicate. Prin urmare, susține că nu a existat o imposibilitate obiectivă de respectare a acestui termen, contrar argumentelor invocate de recurente.

În concluzie, reprezentantul intimatei-reclamante arată că nu sunt incidente dispozițiile art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2026 nu poate fi interpretată, în opinia sa, ca instituind o excepție de la obligația respectării procedurii de transparență decizională și a termenului legal aferent acesteia.

Pentru aceste considerente, solicită respingerea recursurilor și obligarea recurentelor la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea cauzei.

Declarând dezbaterile închise reține cauza pentru soluționare și pronunțare asupra recursurilor.

C U R T E A,

Având nevoie de timp pentru a delibera, precum și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise,

În temeiul disp. art. 396 al. 1 Cod pr. civ., se va amâna pronunțarea hotărârii în cauză.

Astfel,

D I S P U N E:

Amână pronunțarea hotărârii la data de **29.10.2026.**

Pronunțată în ședința publică din data de 15.10.2026, urmând că pronunțarea hotărârii să se facă prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE, **ROXANA TASICA BUDULAN**	**JUDECĂTOR,** **BRINDESCU LAURA MONICA**	**JUDECĂTOR,** **DIANA LĂSCONI**

GREFIER,
ADRIANA TOTH

Document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:CATIM:2026:016.001133

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIŞOARA **OPERATOR 2928**
SECŢIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL
DOSAR NR. 2617/30/2026

DECIZIA CIVILĂ NR. 1133/2026
ŞEDINŢA PUBLICĂ DIN 29.10.2026
INSTANŢA CONSTITUITĂ DIN:
PREŞEDINTE: ROXANA-TASICA BUDULAN
JUDECĂTOR: BRINDESCU LAURA MONICA
JUDECĂTOR: DIANA LĂSCONI
GREFIER: ADRIANA TOTH

Pe rol fiind pronunţarea asupra **recursurilor** formulate de **recurentul pârât Consiliul Local al Municipiului Timișoara,** împotriva sentinţei civile nr. 605/29.06.2026 pronunţată în dosarul nr. 2617/30/2026, cât şi împotriva sentinţei civile 761/13.08.2026 pronunţată în dosarul nr. 2617/30/2026, pronunţată de către Tribunalul Timiș, **cât şi recursurile** formulate de **recurenta pârâtă Direcția Generală a Poliției Locale Timișoara şi recurenta pârâtă Direcția Generală a Poliției Locale Timișoara** împotriva sentinţei civile nr. 605/29.06.2026 pronunţată în dosarul nr. 2617/30/2026 în contradictoriu cu **intimata reclamantă Sindicatul Liber al Salariaţilor din Primăria Municipiului Timișoara şi din Serviciile Publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara şi intimaţii pârâţi Primarul Municipiului Timișoara, Directorul Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara, Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara prin Director Executiv şi Clubul Sportiv Sport Club Municipal Timișoara prin Director.**

Se constată că s-a depus prin serviciul registratură al instanţei la data de 22.10.2026 intimata reclamantă Sindicatul Liber al Salariaţilor din Primăria Municipiului Timișoara a depus Decizia Civilă nr.554/10.09.2026 cu titlu de practică judiciară, la data de 26.10.2026 Sârbu Ioana a depus o cerere de renunţare, la data 27.10.2026 Arotăriţei Aneta a depus cerere de renunţare, la data de 27.10.2026 Toma Ionel Laurenţiu a depus concluzii scrise, iar la data de 27.10.2026 intimata reclamantă Sindicatul Liber al Salariaţilor din Primăria Municipiului Timișoara a depus practică judiciară, după care,

Mersul dezbaterilor şi concluziile părţilor au fost consemnate în încheierea de şedinţă din data de 15.10.2026, care face parte integrantă din prezenta, când, având nevoie de timp pentru deliberare, a fost amânată pronunţarea pentru data de astăzi, 29.10.2026.

C U R T E A,

Deliberând asupra recursului de faţă, constată următoarele:

I. Hotărârea instanţei de fond.

Prin sentinţa civilă nr. 605/29.06.2026 pronunţată în dosarul nr. 2617/30/2026, Tribunalul Timiș, **a lua act** de cererea de renunţare la judecată formulată de reclamanţii Marchiș Cristian-Marius, Muj Bianca Maria, Capotescu Andreea Mihaela şi intervenienta Tomoroga Ramona Elena.

A respins excepția inadmisibilității cererii de suspendare a notificărilor individuale, anunțurilor privind organizarea examenlor și a Deciziei nr. 33/06.05.2026 invocată prin întâmpinare de pârâta Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara, ca neîntemeiată.

A respins excepția lipsei de interes a reclamanților Pană Cosmin Florin, Velciov Petru, Man Marcel Alexandru, Pantea Ștefan Gabriel, Drăgănescu Claudiu Mircea, Sîrbu Ioan Flavian, Magiaru Ioan Nicușor, Nica Eugen Andrei, Ulmet Gheorghe, Asztaloș Raul Alexandru, Moțiu Marian Teodor, Chițan Radu Alexandru, Moconi Samir Cornel, Jorza Viorel invocată prin întâmpinare de pârâții Direcția Generală a Poliției Locale și Consiliul Local al Municipiului Timișoara, ca neîntemeiată.

A respins excepția lipsei de interes a reclamanților Fer Ionel, Călin Raluca Maria, Richiczan, Carolina, Neaga Ramona Codruța, Sârbu Ioana și Arotăriței Aneta invocată prin note scrise de pârâta Direcția fiscală a Municipiului Timișoara, ca neîntemeiată.

A admis în parte cererea de suspendare formulată, astfel cum a fost modificată, de reclamantul Sindicatul Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din Serviciile Publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara în numele membrilor de sindicat Arotăriței Aneta, Arotăriței Nicolae, Alexandru Vasile, Asztalos Raul Alexandru, Aștefănoaie Mioara Vasilica, Balica Petru Ion, Belu Alina, Borcsi Gabriela Violeta, Bumbea Gheorghe Daniel, Butoeru Alecsandru, Călin Raluca Maria, Chițan Radu Alexandru, Chisău Diana Daniela, Coman Crina Diana, Cojan Carmen Nicolița, Csorto Marcel Ioan, Cuzic Ovidiu Ștefan, Dan Petrică Mircea, Dărăban Roxana Carina, Drăgălina Lavinia, Drăgănescu Alina Ionela, Drăgănescu Claudiu Mircea, Drăgan Mircea Radu, Faur-Lăudatu Anca, Fer Ionel, Friedrich Tamara, Gărduș Ofelia, Golban Mirena, Goșa Mirela, Grohoteanu Ionela, Hodoșan-Olar Cristian Dumitru, Hoarcă Cristian, Hrițuc Gheorghe, Iga Anca Nicoleta, Ienculă Manuela, Jorza Viorel, Magiaru Ioan Nicușor, Mancaciu Liana, Man Marcel Alexandru, Marcu Alexandru, Moca Valer, Moconii Samir Cornel, Moțiu Marian Teodor, Neaga Ramona Codruța, Neagu Luciana Mola, Negrei Tiberiu, Nica Eugen Andrei, Olar Adrian, Palman Viorica, Pană Cosmin Florin, Pandor Daniel, Pantea Ștefan Gabriel, Pătruca Cosmin Doru, Petruescu Lucian Ovidiu, Petricică Florin Cristian, Pisău Silviu, Popa Marius Lucian, Popescu Bogdan Daniel, Purdea Ovidiu, Richiczan Carolina, Românu Anuța, Sadovan Marius, Sanda Ovidiu, Sbera Cătălina, Scumpia Constantin, Simerea Dumitru, Sîrbu Ioan Flavian, Sîrbu Ioana, Stoia Alin Dorin, Stănilă Gheorghe Sorin, Suciu Dorin, Szasz Florentina, Todor Sebastian, Toma Ion, Toma Ionel Laurențiu, Ulmet Gheorghe și Velciov Petru în contradictoriu cu pârâții Consiliul Local al Municipiului Timișoara, Primarul Municipiului Timișoara, Directorul Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara, Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara prin Director Executiv, Directorul General al Direcției Generale a Poliției Locale Timișoara, Direcția Generală a Poliției Locale Timișoara, prin Director General și Clubul Sportiv Sport Club Municipal Timișoara prin Director.

A admis cererea de intervenție voluntară principală formulată de Sindicatul Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din Serviciile Publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, în numele membrilor de sindicat Elena Florina Emilia, Vreme Săvica, Serbețchi Gheorghe, Fuicu Aurica Larisa, Ganciov Ioan, Hațeg Crinela, Jurca Ioan Doru, Ulmet Grigoraș Marinel, Șteflea Sandu, Bittenbinder Mihai, Olaru Costică, Morariu Briciu Gheorghe, Zoițuc Corneliu.

A suspendat executarea Hotărârilor Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 189/28.04.2026, nr. 190/28.04.2026, nr. 191/28.04.2026 și nr. 192/28.04.2026 până la pronunțarea instanței de fond.

A suspendat executarea actelor subsecvente hotărârilor de consiliu local: Decizia nr. 33/06.05.2026 a Directorului executiv al DFMT, Notificările nr. DFMT2026000301/06.05.2026, DFMT2026000302/06.05.2026, DFMT2026000308/06.05.2026, DFMT2026000309/06.05.2026, DFMT2026000333/06.05.2026, DFMT2026000335/06.05.2026, DFMT2026000364/06.05.2026, anunțul pentru examen nr. DFMT2026009077/26.05.2026, examenul de selecție la Primăria

Municipiului Timişoara, Dispoziţia Primarului nr. DP2026-000630/12.05.2026, Notificările nr. TM12026-021273/12.05.2026, TM12026-021275/12.05.2026, TM12026-021274/12.05.2026, TM12026-021275/12.05.2026, TM12026-021276/12.05.2026, Decizia nr. 139/06.05.2026 a Directorului General al DGPLT, Anunţul pentru Examen nr. 6581/11.05.2026, Notificările nr. 6002/13.05.2026, 6003/13.05.2026, 6004/13.05.2026, 6006/13.05.2026, 6007/13.05.2026, 6008/13.05.2026, 6009/13.05.2026, 6010/13.05.2026, 6011/13.05.2026, 6012/13.05.2026, 6013/13.05.2026, 6014/13.05.2026, 6015/13.05.2026, 6016/13.05.2026, 6017/13.05.2026, 6018/13.05.2026, 6020/13.05.2026, 6021/13.05.2026, 6022/13.05.2026, 6023/13.05.2026, 6024/13.05.2026, 6025/13.05.2026, 6026/13.05.2026, anunţul pentru examen nr. DFMT2026009077/26.05.2026, anunţul pentru examen nr. DFMT2026009078/26.05.2026, preavizele nr. DFMT2026008970/26.05.2026, nr. DFMT2026009001/26.05.2026, nr. DFMT2026009015/26.05.2026, nr. DFMT2026009054/26.05.2026, nr. DFMT2026009059/26.05.2026, nr. TM12026-023703/26.05.2026, nr. TM12026-023706/26.05.2026, nr. TM12026-023707/26.05.2026, nr. TM12026-023708/26.05.2026, nr. TM12026-023709/26.05.2026, nr. TM12026-023717/26.05.2026, nr. TM12026-023720/26.05.2026, nr. TM12026-023758/26.05.2026, nr. TM12026-023760/26.05.2026, nr. TM12026-023761/26.05.2026, nr. TM12026-023762/26.05.2026, nr. TM12026-023765/26.05.2026, nr. TM12026-023766/26.05.2026, nr. TM12026-023771/26.05.2026, nr. TM12026-023772/26.05.2026, nr. TM12026-023773/26.05.2026, nr. TM12026-023774/26.05.2026, nr. TM12026-023775/26.05.2026, nr. TM12026-023776/26.05.2026 şi nr. TM12026-023777/26.05.2026, notificarea nr. TM12026-023778/26.05.2026, preavizele nr. DFMT2026009005/26.05.2026, nr. DFMT2026009034/26.05.2026, notificările nr. TM12026-021268/12.05.202, nr. TM12026-021271/12.05.2026 şi preavizele nr. TM12026-023702/26.05.2026, nr. TM12026-023705/26.05.2026, nr. TM12026-023763/26.05.2026 şi nr. TM12026-023767/26.05.2026 până la pronunţarea instanţei de fond.

A respins în rest cererea formulată, ca neîntemeiată.

A obligat pârâţii Consiliul Local al Municipiului Timişoara, Primarul Municipiului Timişoara, Directorul Executiv al Direcţiei Fiscale a Municipiului Timişoara, Direcţia Fiscală a Municipiului Timişoara prin Director Executiv, Directorul General al Direcţiei Generale a Poliţiei Locale Timişoara şi Direcţia Generală a Poliţiei Locale Timişoara prin Director General la plata sumei de 8000 lei cheltuieli de judecată parţiale.

Pentru a pronunţa această soluţia instanţa de fond a avut în vedere următoarele considerente:

Prin sentinţa civilă nr. 761/13.08.2026 pronunţată în dosarul nr. 2617/30/2026, Tribunalul Timiş a **admis** cererea formulată de reclamantul Sindicatul Liber al Salariaţilor din Primăria Municipiului Timişoara şi din Serviciile Publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timişoara, în contradictoriu cu pârâţii Consiliul Local al Municipiului Timişoara, Primarul Municipiului Timişoara, Directorul Executiv al Direcţiei Fiscale a Municipiului Timişoara, Direcţia Fiscală a Municipiului Timişoara prin Director Executiv, Directorul General al Direcţiei Generale a Poliţiei Locale Timişoara, Direcţia Generală a Poliţiei Locale Timişoara prin Director General, şi Clubul Sportiv Sport Club Municipal Timişoara prin Director.

A dispus îndreptarea omisiunii strecurate în cuprinsul sentinţei civile nr. 605/29.06.2026 pronunţate de Tribunalul Timiş în dosar nr. 2617/30/2026 în sensul că în dispozitivul acesteia se va menţiona că soluţia de admitere în parte a cererii formulate, astfel cum a fost modificată, de reclamantul Sindicatul Liber al Salariaţilor din Primăria Municipiului Timişoara şi din Serviciile Publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timişoara a fost introdusă şi în numele membrului de sindicat Cheţa Vlad Raul.

A dispus îndreptarea omisiunii strecurate în cuprinsul sentinţei civile nr. 605/29.06.2026 pronunţate de Tribunalul Timiş în dosar nr. 2617/30/2026 în sensul că în dispozitivul acesteia se va menţiona că dispoziţia de suspendare vizează examenul de selecţie la Primăria Municipiului

Timișoara în vederea punerii în aplicare a prevederilor metodologiei de respectare a drepturilor la carieră ale funcționarilor publici/personalului contractual ale căror posturi sunt afectate de aprobarea noii organizări a aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Timișoara prin HCLMT nr. 190/28.04.2026 - Anunțul din 12 mai 2026.

A dispus îndreptarea erorii materiale strecurate în dispozitivul sentinței civile nr. 605/29.06.2026 pronunțate de Tribunalul Timiș în dosar nr. 2617/30/2026 în sensul că, în loc de prima mențiune privind suspendarea actelor subsecvente a „Anunțului pentru examen nr. DFMT2026009077/26.05.2026", se va menționa „Anunțul pentru examen nr. DFMT202600588/07.05.2026".

A completat dispozitivul sentinței civile nr. 605/29.06.2026 pronunțate de Tribunalul Timiș în dosar nr. 2617/30/2026 cu mențiunea: „Suspendă executarea actelor subsecvente hotărârilor de consiliu local: Notificarea nr. 6005/13.05.2026 către reclamantul Dan Petrică Mircea privind reorganizarea activității și desființarea postului și Notificarea nr. TMI2026-021272/12.05.2026 către reclamantul Hoarcă Cristian".

II. Calea de atac exercitată.

Prin **cererea de recurs înregistrată pe rolul Curții de Apel Timișoara la data de 21.07.2026, sub nr. 2617/30/2026, recurenta Consiliul Local al Municipiului Timișoara** a solicitat casarea sentinței civile nr. 605/PI/29.06.2026 a Tribunalului Timiș și, rejudecând, respingerea în întregime a acțiunii reclamanților ca neîntemeiată, în considerarea interesului legitim al acestora de a solicita suspendarea în parte a actelor administrative raportat la vătămarea produsă doar cu privire la angajații ale căror raporturi de muncă au fost afectate în urma reorganizării, sau, alternativ, modificarea în tot a sentinței civile nr. 605/PI/29.06.2026 a Tribunalului Timiș.

În motivare, recurenta a susținut că instanța de fond a pronunțat hotărârea recurată cu încălcarea și interpretarea greșită a dispozițiilor art. 7 alin. (2) și alin. (13) din Legea nr. 52/2003, prin care a conturat eronat existența unui caz bine justificat în accepțiunea art. 14 din Legea nr. 554/2004. A arătat că Tribunalul Timiș a calificat greșit natura juridică a hotărârilor consiliului local (HCL nr. 189, 190, 191, 192 și 193 din 28.04.2026), considerându-le acte administrative normative.

Recurenta a precizat că aceste acte au, în realitate, caracter individual, deoarece guvernează un număr limitat și determinabil de subiecți, respectiv personalul din cadrul aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Timișoara, producând efecte exclusiv în interiorul instituției.

În consecință, a invocat faptul că procedurile de transparență decizională prevăzute de Legea nr. 52/2003 nu erau incidente în cauză. Totodată, recurenta a subliniat că instanța de fond a adoptat o soluție contradictorie, deoarece a recunoscut necesitatea unei vătămări a unui interes legitim pentru anularea unui act, însă a dispus suspendarea totală a hotărârilor, afectând astfel angajații care nu sunt părți în proces și care nu au exprimat opoziție față de reorganizare.

A mai arătat că o astfel de măsură generală blochează întreaga structură organizațională, depășind sfera drepturilor reclamanților.

În continuare, s-a susținut că, chiar dacă s-ar accepta calificarea actelor ca fiind normative, procedura urmată a respectat excepția prevăzută de art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003. Recurenta a expus faptul că reorganizarea nu a reprezentat o opțiune discreționară, ci o obligație legală impusă prin O.U.G. nr. 7/2026, care stabilea termenul limită imperativ de 1 iulie 2026. A mai precizat că perioada efectivă de lucru a fost redusă, deoarece obligațiile au început să curgă doar după comunicarea numărului maxim de posturi de către Instituția Prefectului la data de 17.03.2026. De asemenea, a relatat că urgența adoptării măsurilor rezulta direct din cadrul normativ special și din necesitatea de a evita sancțiuni financiare grave, precum suspendarea

alimentării bugetului local cu cote defalcate din impozitul pe venit. Recurenta a demonstrat, printr-un calendar sintetic, că respectarea termenului general de 30 de zile lucrătoare de transparență decizională ar fi făcut imposibilă respectarea simultană a termenelor de finalizare a reorganizării și a preavizurilor legale prevăzute de Codul administrativ.

Suplimentar, a menționat că finalitatea urmărită de Legea nr. 52/2003 a fost realizată, deoarece proiectul a fost publicat, s-a organizat o dezbatere publică și au fost analizate observațiile primite, care au condus chiar la modificarea anexelor.

În ceea ce privește HCL nr. 191/2026, recurenta a invocat faptul că soluția administrativă fusese deja supusă procedurii de transparență în anul 2025, fiind respectate toate termenele legale, iar republicarea din 2026 a reprezentat doar o actualizare tehnică a unui proiect anterior.

Pe de altă parte, s-a arătat că instanța de fond a confundat noțiunea de prejudiciu cu cea de pagubă iminentă.

Recurenta a susținut că simpla pierdere a veniturilor salariale nu constituie un prejudiciu ireversibil, deoarece Codul administrativ prevede mecanisme complete de reparare, inclusiv reintegrarea și despăgubirea.

A mai precizat că vătămarea invocată este viitoare și eventuală, fiind dependentă de acte individuale de eliberare din funcție, care beneficiază de propriile căi de atac. În final, recurenta a invocat faptul că Tribunalul a ignorat analiza de proporționalitate, nepunând în balanță interesele individuale cu interesul public major de eficientizare administrativă și sustenabilitate bugetară.

A concluzionat că hotărârile contestate se bucură de prezumția de legalitate, fiind emise în limitele atribuțiilor legale și în respectarea cadrului normativ incident.

În drept, au fost invocate următoarele prevederi: art. 488 pct. 8, art. 496 și art. 498 alin. 1 din Codul de procedură civilă, art. 7 alin. (2) și alin. (13) și art. 3 lit. a) din Legea nr. 52/2003, art. 2 alin. 1 lit. p și art. 14 din Legea nr. 554/2004, art. 518 din Codul administrativ, art. XL și art. XL alin. (3) din O.U.G. nr. 7/2026, precum și art. 527 din O.U.G. nr. 57/2019.

În dovedire, s-au solicitat următoarele probe: Adresa nr. 3155/S2/16.03.2026, comunicată Municipiului Timișoara la data de 17.03.2026, referatul de aprobare a proiectului de hotărâre al Instituției Prefectului - Județul Timiș, document suport al HCLMT nr.190/2026, consultările cu organizațiile sindicale din data de 28 noiembrie 2025 privind desființarea direcției.

Prin cererea de recurs din data de 24.08.2026, recurentul Consiliul Local al Municipiului Timișoara a solicitat respingerea în integralitate a acțiunii introductive ce face obiectul dosarului 2617/30/2026, casarea în parte a Sentinței civile nr. 761/13.08.2026, cu rejudecarea cauzei și respingerea în integralitate a acțiunii introductive, precum și analiza prezentului recurs împreună cu recursul deja declarat de acesta împotriva Sentinței civile nr. 605/29.06.2026.

În motivare, pârâtul a contestat soluția prin care instanța a admis cererea de completare a dispozitivului și a dispus suspendarea a două notificări, considerând că aceasta este nefondată și trebuie desființată.

A susținut că își menține toate criticile formulate anterior prin recursul împotriva Sentinței civile nr. 605/29.06.2026. În acest sens, pârâtul a invocat faptul că a contestat existența cazului bine justificat, prezența pagubei iminente, natura juridică a hotărârilor de reorganizare, precum și aplicabilitatea Legii nr. 52/2003 și interpretarea raportului dintre aceasta și O.U.G. nr. 7/2026. Totodată, a arătat că suspendarea dispusă de prima instanță a fost nelegală în ceea ce a privit Notificarea nr. TMI 2026-021272/12.05.2026 emisă pentru Hoarcă Cristian și Notificarea nr. TMI2026-6005/13.05.2026 pentru Dan Petrică Mircea.

În continuare, pârâtul a precizat că efectul notificării a fost deja produs, deoarece examenul a avut loc, iar numitul Hoarcă Cristian nu a promovat.

A mai subliniat că, în acest context, suspendarea notificării nu mai poate produce efecte, deoarece, potrivit art. 23 din Legea Contenciosului administrativ, efectele suspendării se produc doar pentru viitor.

A mai invocat faptul că toate criticile de nelegalitate dezvoltate împotriva Sentinței civile nr. 605/29.06.2026 sunt pe deplin aplicabile și în cazul Sentinței civile nr. 761/13.08.2026, deoarece aceasta din urmă completează dispozitivul hotărârii inițiale prin suspendarea unor acte subsecvente, ca efect al suspendării HCL nr. 190/2026. Suplimentar, pârâtul a menționat că se însușește și menține în integralitate toate motivele de recurs formulate împotriva primei sentințe, considerând că acestea fac parte integrantă din prezentul recurs.

În final, a solicitat admiterea recursului și casarea în parte a Sentinței civile nr. 761/13.08.2026, cu rejudecarea cauzei și respingerea în integralitate a acțiunii introductive.

De asemenea, pârâtul a solicitat ca prezentul recurs să fie analizat împreună cu cel declarat împotriva Sentinței civile nr. 605/29.06.2026, având în vedere legătura directă dintre cele două hotărâri și identitatea argumentelor de nelegalitate.

În drept, au fost invocate următoarele prevederi: art. 488 pct. 8, art. 496 și art. 498 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Legea nr. 52/2003, O.U.G. nr. 7/2026, art. 23 din Legea Contenciosului administrativ și art. 223 din Codul de procedură civilă.

În dovedire, s-au solicitat următoarele probe: Sentința civilă nr. 761/13.08.2026 dosarului 2617/30/2026, recursul depus la data de 20.07.2026, Sentința civilă nr. 605/29.06.2026, Notificarea nr. TMI 2026-021272/12.05.2026, Notificarea nr. TMI2026- 6005/13.05.2026, Sentința civilă nr. 605/29.06.2026, HCL nr. 190/2026.

Prin cererea de recurs înregistrată pe rolul Curții de Apel Timișoara la data de 21.07.2026, sub nr. 2617/30/2026, recurenta Direcția Generală a Poliției Locale Timișoara a solicitat casarea în tot a Sentinței civile nr. 605/29.06.2026 pronunțate de Tribunalul Timiș, precum și a Încheierii pronunțate la data de 29.06.2026 în dosarul nr. 2617/30/2026 al Tribunalului Timiș, exclusiv sub aspectul soluției de respingere a cererii de recuzare formulate împotriva doamnei judecător Iulia Cristina Lupu. Recurenta a solicitat ca, în consecință, să fie respinsă cererea de chemare în judecată având ca obiect suspendarea executării actului administrativ, ca nefondată și neîntemeiată. De asemenea, recurenta a solicitat ca instanța de control judiciar să constate nelegalitatea Încheierii din 29.06.2026, deoarece instanța nu a analizat efectiv aparența obiectivă de lipsă de imparțialitate rezultată din pronunțarea anterioară a aceluiași judecător în dosarul nr. 2549/30/2026 asupra unui act administrativ adoptat în aceeași ședință și în cadrul aceluiași proces administrativ de reorganizare. În final, recurenta a solicitat casarea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare, cu respectarea dispozițiilor art. 53 alin. (3) C.proc.civ., în vederea soluționării cauzei de către un complet legal constituit.

În motivare, recurenta a contestat legalitatea hotărârii instanței de fond, susținând că aceasta a rezultat dintr-o interpretare eronată a normelor de drept material, în special a art. 7 alin. 13 din Legea 52/2003 și a art. 14 alin. 1 din Legea 554/2004. A arătat că nu au fost îndeplinite condițiile imperative pentru suspendarea executării actului administrativ, respectiv existența unui caz bine justificat și necesitatea prevenirii unei pagube iminente.

A susținut că instanța a procedat greșit prin respingerea cererii de recuzare formulate împotriva judecătorului Iulia Cristina Lupu. Recurenta a invocat faptul că magistratul respectiv s-a pronunțat anterior, în dosarul nr. 2549/30/2026, asupra cererii de suspendare a HCL nr. 190/28.04.2026, reținând existența unei aparențe de nelegalitate bazată pe încălcarea transparenței decizionale.

S-a precizat că ambele hotărâri de consiliu local au fost adoptate în aceeași ședință, în același context de reorganizare administrativă și au fost atacate prin critici juridice similare, fapt ce a generat o aparență obiectivă de lipsă de imparțialitate.

Totodată, recurenta a subliniat că instanța a adoptat o abordare excesiv formală, ignorând faptul că judecătorul recuzat își formase deja o opinie asupra unei chestiuni juridice decisive comune celor două litigii.

A mai arătat că faptul ca magistratul formulase anterior o declarație de abținere a confirmat existența unei incompatibilități din perspectiva art. 42 alin. (1) pct. 13 C.proc.civ. În opinia acesteia, respingerea recuzării a condus la o alcătuire nelegală a instanței, fapt ce atrage casarea hotărârii.

În continuare, s-a arătat că HCL nr. 192/28.04.2026 reprezintă un act administrativ individual și nu normativ, deoarece vizează exclusiv organizarea internă a Direcției Generale a Poliției Locale Timișoara și nu produce efecte generale pentru cetățeni.

Recurenta a precizat că, în consecință, actul este exceptat de la procedura de dezbatere publică obligatorie prevăzută de Legea 52/2003, fiind un act de gestiune internă care își epuizează efectele odată cu punerea în aplicare.

De asemenea, a invocat faptul că prima instanță a interpretat eronat prevederile privind transparența decizională.

A expus faptul că adoptarea actului s-a realizat în temeiul unei situații de urgență, conform art. 7 alin. 13 din Legea 52/2003, pentru a pune în aplicare un act normativ superior (OUG nr. 7/2006) care impunea măsuri imediate pentru stabilitatea financiară și funcționarea administrației publice.

A mai susținut că, în condițiile respectării ierarhiei actelor normative, nu era necesară o motivare suplimentară, individualizată, dincolo de cea deja prezentată în actul superior.

Pe de altă parte, recurenta a contestat existența unui prejudiciu material viitor și previzibil.

A relatat că reorganizarea a fost impusă legal pentru a respecta plafonul de 252 de posturi stabilit de Instituția Prefectului Județului Timiș. A precizat că procedura a respectat drepturile la carieră, prin desființarea prioritară a posturilor vacante și organizarea examenelor prevăzute de Codul administrativ anterior emiterii preavizurilor.

Suplimentar, a formulat excepția lipsei de interes în drept pentru o parte din funcționarii publici care, în calitate de intimați, au promovat examenul și urmează să fie numiți în funcțiile publice respective.

A mai menționat că pentru personalul respins sau contractual au fost puse la dispoziție liste de posturi vacante și alternative legale de angajare, eliminând astfel orice perturbare gravă a serviciului public.

În final, recurenta a solicitat admiterea recursului și casarea hotărârii atacate, considerând că actul administrativ a fost adoptat legal și în conformitate cu normele superioare.

În drept, au fost invocate următoarele prevederi: Legea Poliției Locale, art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003, art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, art. 7 alin. (2) din Legea nr. 52/2003, art. 42 alin. (1) pct. 13 din Codul de procedură civilă, art. 2 lit. a) din Legea nr. 52/2003, art. 518 alin. (3) din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ și art. 411 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara, a formulat recurs împotriva Sentinței civile nr. 605 din 29.06.2026 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosar nr.2617/30/2026, solicitând casarea în parte a sentinței și, rejudecând cauza, respingerea cererii de suspendare în componenta referitoare la HCLMT nr. 189/28.04.2026 și la actele emise de DFMT în executarea acesteia.

Solicită casarea următoarelor dispoziții ale sentinței:

- soluția de respingere a excepției inadmisibilității cererii de suspendare în privința Deciziei nr. 33/06.05.2026, a notificărilor, anunțurilor de examen și preavizelor emise de DFMT, precum și soluția de respingere a excepției lipsei de interes a reclamanților Fer Ionel, Călin Raluca Măria, Richizan Carolina, Neaga Ramona Codruța, Sîrbu Ioana și Arotăriței Aneta

- dispoziţia prin care s-a suspendat executarea HCLMT nr. 189/28.04.2026 până la pronunţarea instanţei de fond. Dispoziţia prin care s-au suspendat Decizia nr. 33/06.05.2026 a Directorului executiv al DFMT, notificările nr. DFMT2026000301, DFMT2026000302, DFMT2026000308, DFMT2026000309, DFMT2026000333, DFMT2026000335 şi DFMT2026000364 din 06.05.2026, anunţurile pentru examen nr. DFMT2026009077 şi DFMT2026009078 din 26.05.2026, precum şi preavizele nr. DFMT2026008970, DFMT2026009001, DFMT2026009015, DFMT2026009054, DFMT2026009059, DFMT2026009005 şi DFMT2026009034 din 26.05.2026,

- dispoziţia de obligare a Directorului executiv al DFMT şi a DFMT prin Director executiv la plata sumei de 8.000 lei cu titlu de cheltuieli de judecata, împreună cu ceilalţi pârâţi indicaţi în dispozitiv.

În rejudecare solicită: admiterea excepţiilor în limitele arătate; respingerea ca inadmisibilă a cererii de suspendare a operaţiunilor şi actelor pregătitoare ale DFMT; precum şi respingerea ca neîntemeiată a cererii de suspendare a HCLMT nr. 189/2026 şi a actelor DFMT, întrucât nu sunt întrunite cumulativ condiţiile prevăzute de art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004. Solicită înlăturarea obligaţiei DFMT la plata cheltuielilor de judecată.

HCLMT nr. 189/28.04.2026 a fost adoptată în aplicarea art. XL din O.U.G. nr. 7/2026, normă specială care impune autorităţilor administraţiei publice locale reorganizarea aparatului de specialitate şi a instituţiilor publice, cu reducerea numărului maxim de posturi. Hotărârea aprobă reorganizarea DFMT, organigrama, statul de funcţii, regulamentul de organizare şi funcţionare şi coeficienţii de ierarhizare.

Raportul de specialitate nr. IF2026-028466/17.04.2026 descrie concret necesitatea şi efectele măsurii: structura existentă avea 141 de posturi; în configuraţia propusă rămân 109 posturi; se desfiinţează cu prioritate 17 posturi vacante, alături de posturile ocupate afectate, şi se configurează o structură compatibilă cu plafonul legal. Acelaşi raport estimează economii de 360.107 lei lunar, 2.160.642 lei până la finalul anului 2026 şi 4.321.344 lei anual.

Contrar aprecierii primei instanţe, urgenţa nu a fost una afirmată abstract. Art. XL alin. (3) din O.U.G. nr. 7/2026 instituie un termen de 30 de zile pentru adoptarea proiectelor de hotărâre, alin. (4) prevede, ca sancţiune, sistarea alimentării bugetelor locale cu cote defalcate din impozitul pe venit, iar alin. (6) stabileşte termenul final al reorganizării. în preambulul HCLMT nr. 189/2026 este invocat expres art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003, iar raportul de specialitate expune obligaţia legală, calendarul, riscul bugetar şi efectul financiar al întârzierii.

Anterior adoptării hotărârii, proiectul şi documentaţia au fost transmise Comisiei paritare prin adresa nr. IF2026-028453/17.04.2026. Au fost organizate consultări la 21.04.2026 cu Sindicatul DFMT şi la 22.04.2026 cu intimatul-reclamant. Procesele-verbale consemnează prezentarea structurii de 141 de posturi, a reducerii la 109 posturi, a posturilor vacante şi ocupate afectate, a sancţiunii bugetare şi a mecanismelor de protecţie a funcţionarilor. Prin răspunsul nr. IF2026-031037/24.04.2026, DFMT a comunicat înscrisurile disponibile şi datele solicitate de sindicat.

Decizia nr. 33/06.05.2026 a aprobat o procedură internă de testare profesională, destinată aplicării obiective şi transparente a măsurilor de reorganizare. Notificările, anunţurile şi preavizele contestate au avut rolul de a informa personalul, de a permite participarea la examene şi de a asigura respectarea garanţiilor prevăzute de Codul administrativ. Ele nu au echivalat, prin ele însele, cu încetarea raporturilor de serviciu.

Prin sentinţa recurată, Tribunalul a reţinut existenţa unui caz bine justificat, întemeiat esenţial pe intervalul de 11 zile dintre publicarea proiectului şi adoptare, apreciind că nu ar fi fost dovedită în mod individualizat urgenţa prevăzută de art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003. Pentru paguba iminentă, instanţa a considerat suficient riscul pierderii salariului, desprins din notificări, examene şi preavize, fără identificarea unei consecinţe patrimoniale viitoare şi certe ori previzibile pentru fiecare membru reprezentat.

Apreciază că în cauză e incident motivul de recurs prevăzut la art. 488 alin. (1) pct. 6 Cod procedură civilă întrucât:

Consideră că instanţa nu a analizat înscrisurile decisive privind urgenţa

Hotărârea afirmă că nu ar exista o motivare concretă şi individualizată a derogării de la termenul de transparenţă. Concluzia nu este însă precedată de examinarea efectivă a preambulului HCLMT nr. 189/2026 şi a raportului nr. 1F2026-028466/17.04.2026. Aceste înscrisuri indică exact norma specială, termenul impus, sancţiunea sistării cotelor din impozitul pe venit, dimensiunea reorganizării şi economiile bugetare cuantificate.

Simpla menţiune generală a apărărilor tuturor pârâţilor nu răspunde conţinutului documentelor decisive. Instanţa trebuia să explice de ce o obligaţie legală însoţită de un termen scurt şi de o sancţiune bugetară expresă nu reprezintă o împrejurare concretă, în condiţiile în care chiar actul contestat o individualizează la nivelul DFMT. O motivare care omite răspunsul la această apărare esenţială nu permite controlul judiciar efectiv.

După cum se poate observa din sentinţa recurată instanţa de fond prezintă o motivare colectivă si nu individualizează HCLMT nr. 189/2026.

Tribunalul a analizat împreună HCLMT nr. 189, nr. 190, nr. 191 şi nr. 192/2026, deşi acestea privesc autorităţi şi instituţii diferite, cu documentaţii, structuri de personal şi efecte distincte. în schimb, pentru HCLMT nr. 193/2026, instanţa a realizat o verificare individuală şi a respins cererea deoarece nici un membru reprezentat nu era afectat. Acelaşi standard de individualizare trebuia aplicat HCLMT nr. 189/2026 şi situaţiei concrete a membrilor DFMT, cu atât mai mult cu cât instituţia a depus date exacte despre structura DFMT, consultări şi situaţia profesională a persoanelor pentru care s-a invocat lipsa de interes. Sentinţa le înlătură prin formula generală potrivit căreia transferurile şi promovarea ar fi «consecinţe ale reorganizării», fără a explica folosul practic, actual şi personal pe care suspendarea l-ar mai putea produce pentru fiecare persoană.

Sentinţa recurată relevă contradicţii în motivarea pagubei iminente

Sentinţa prezumă o posibilă pierdere salarială pentru toţi membrii reprezentaţi, deşi constată sau are la dosar situaţii incompatibile cu această concluzie: funcţia reclamantului Fer Ionel nu a fost desfiinţată; Arotăriţei Aneta a ocupat aceeaşi funcţie şi acelaşi grad după promovarea examenului; Călin Raluca Măria, Richizan Carolina şi Neaga Ramona Codruţa au fost transferate cu acordul lor, pe funcţii de acelaşi nivel; Sîrbu Ioana a fost transferată la cerere.

Instanţa nu identifică salariul diminuat, actul de încetare, data producerii pretinsei pierderi ori legătura dintre fiecare act contestat şi o pagubă materială viitoare. Consideraţia că simpla participare la examen ar crea o pagubă iminentă confundă un demers procedural de protecţie a carierei cu un prejudiciu patrimonial şi lasă tară conţinut cerinţa legală a iminenţei.

Prima instanţă de judecată nu stabileşte natura juridică a actelor subsecvente deşi în soluţionarea excepţiei de inadmisibilitate, Tribunalul a apreciat că suspendarea exclusivă a HCLMT nr. 189/2026 ar rămâne fără efect util dacă notificările, anunţurile, procedura de examen şi preavizele ar continua să producă efecte. Efectul util nu suplineşte însă condiţia legală ca obiectul suspendării să fie un act administrativ unilateral în sensul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004.

Sentinţa nu arată, pentru fiecare categorie de înscris, care este manifestarea unilaterală de voinţă ce naşte, modifică sau stinge un raport juridic. Informarea, anunţarea unui examen, stabilirea regulilor interne de testare şi comunicarea unui preaviz sunt etape pregătitoare ale procedurii, iar eventualele efecte asupra raportului de serviciu se produc prin actul individual ulterior, supus propriului control de legalitate, or lipsa acestei analize echivalează cu nemotivarea soluţiei asupra excepţiei.

Apreciază că în cauză e incident motivul de recurs prevăzut la motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 cod procedură civilă, având în vedere:

Aplicarea greşită a art. 7 alin. (2) şi alin. (13) din Legea nr. 52/2003

Art. 7 alin. (2) din Legea nr. 52/2003 se referă la publicarea anunţului cu cel puţin 30 de zile lucrătoare înainte de supunerea spre avizare a proiectului de act normativ. Sentinţa tratează termenul ca pe un interval rigid între publicare şi adoptare, fără analiza momentului procedural prevăzut de text şi fără corelarea cu excepţia expresă a alin. (13). Această substituire a reperului legal conduce la aplicarea greşită a normei materiale.

Potrivit art. 7 alin. (13), în cazul reglementării unei situaţii urgente sau al uneia care, din cauza circumstanţelor sale excepţionale, impune adoptarea de soluţii imediate pentru evitarea unei grave atingeri aduse interesului public, proiectele pot fi supuse adoptării anterior expirării termenului. în cauză, urgenţa rezultă din chiar legea specială: art. XL din O.U.G. nr. 7/2026 stabileşte un calendar obligatoriu, o reducere a numărului de posturi şi sancţiunea sistării alimentării bugetului local cu cote defalcate din impozitul pe venit.

Tribunalul a minimalizat această împrejurare prin raportare la perioada de aproximativ patru luni dintre intrarea în vigoare a ordonanţei şi termenul final de implementare. Raţionamentul ignoră însă termenul distinct de 30 de zile pentru adoptarea proiectelor, comunicarea numărului maxim de posturi şi intervalul necesar etapelor ulterioare: consultarea structurilor sindicale, emiterea actelor de organizare, examenele, preavizele, oferirea funcţiilor vacante şi punerea în aplicare efectivă până la termenul final.

Mai mult, în procedura sumară a suspendării, instanţa nu trebuia să tranşeze definitiv o chestiune de legalitate care presupune interpretarea coroborată a Legii nr. 52/2003 cu norma specială din O.U.G. nr. 7/2026. Existenţa unei documentaţii explicite, a consultărilor şi a unei sancţiuni bugetare legale exclude aparenţa unei nelegalităţi evidente şi, prin urmare, exclude cazul bine justificat cerut de art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004.

Condiţiile art. 14 alin. (1) sunt cumulative şi nu au fost tratate ca atare

Suspendarea executării unui act administrativ este o măsură provizorie şi excepţională. Ea poate fi dispusă numai dacă sunt dovedite cumulativ un caz bine justificat şi necesitatea prevenirii unei pagube iminente. îndoiala serioasă asupra legalităţii nu poate fi dedusă din orice critică procedurală, iar paguba nu poate fi prezumată doar din faptul că actul produce efectele normale ale unei reorganizări impuse de lege.

În privinţa cazului bine justificat, documentele atestă exact contrariul unei încălcări vădite: temei legal special, avizul Comisiei paritare, consultări sindicale, răspuns scris la solicitările de informaţii, raport de specialitate detaliat, protejarea carierei funcţionarilor şi o procedură de testare transparentă. Aspectele privind întinderea consultării şi suficienţa documentelor presupun administrarea unui probatoriu specific fondului, astfel cum chiar sentinţa recunoaşte într-o altă parte a considerentelor sale.

În privinţa pagubei iminente, intimatul-reclamant trebuia să dovedească un prejudiciu material viitor şi previzibil sau o perturbare previzibilă gravă a funcţionării unui serviciu public. Nu au fost depuse acte de încetare a raporturilor de serviciu ori calcule salariale care să demonstreze o pierdere concretă. Participarea la examen, primirea unei notificări sau curgerea unui preaviz nu demonstrează automat că persoana va pierde funcţia sau venitul.

Eventualele diferenţe salariale rezultate dintr-un act individual pot fi reparate pe calea specifică şi nu justifică, prin simpla lor posibilitate, blocarea întregii reorganizări. Instanţa a transformat un risc ipotetic într-o prezumţie generală şi a înlăturat sarcina probei care revenea solicitantului măsurii excepţionale.

Cererea privind notificările, anunţurile, Decizia nr. 33 şi preavizele este inadmisibilă

Art. 14 din Legea nr. 554/2004 permite suspendarea unui act administrativ unilateral. Prin raportare la definiţia art. 2 alin. (1) lit. c), este necesar ca înscrisul să producă prin el însuşi efecte juridice. Actele contestate de intimat au un caracter pregătitor sau de informare: Decizia nr. 33 aprobă regulile interne ale testării; notificările comunică opţiuni şi etape; anunţurile asigură publicitatea examenelor; preavizele preced eventuale acte individuale de modificare ori încetare.

Aceste înscrisuri nu pot fi convertite în acte administrative susceptibile de suspendare numai pentru a amplifica efectul practic al măsurii asupra HCLMT nr. 189/2026. Fiecare act individual care ar modifica un raport de serviciu are regim juridic propriu şi poate fi contestat de persoana vătămată. Admiterea unei suspendări globale a tuturor etapelor pregătitoare extinde nepermis domeniul art. 14 şi anticipează controlul asupra unor acte care fie şi-au epuizat rolul, fie nu produc încă o vătămare.

Transferurile au o bază juridică distinctă şi presupun consimţământul funcţionarului ori cererea acestuia. Calificarea lor generică drept simple consecinţe ale reorganizării nu demonstrează interesul procesual. Instanţa trebuia să identifice beneficiul concret pe care fiecare persoană 1-ar obţine din suspendare; or, o revenire ipotetică la vechea structură nu rezultă automat din suspendarea provizorie şi ar contrazice situaţiile profesionale acceptate şi deja efective.

De asemenea, prima instanţa a efectuat o evaluare incompletă a interesului public şi şi a proporţionalităţii măsurii dispuse.

Suspendarea HCLMT nr. 189/2026 nu produce efecte doar în raporturile individuale invocate de sindicat. Ea blochează reorganizarea integrală a unei instituţii fiscale locale, cu impact asupra încadrării în plafonul legal de posturi, asupra economiilor bugetare şi asupra riscului de sistare a cotelor din impozitul pe venit. Raportul de specialitate cuantifică o economie anuală de 4.321.344 lei, aspect care nu se regăseşte în sentinţă.

Măsura provizorie trebuia calibrată în raport cu probele concrete, nu extinsă asupra întregii structuri şi asupra tuturor etapelor de punere în aplicare. în lipsa unei pagube individuale dovedite, blocarea unei obligaţii legale cu consecinţe bugetare explicite este disproporţionată şi inversează, fără suport probator, prezumţia de legalitate şi executorialitate a actului administrativ.

Soluţia privind cheltuielile de judecată este accesorie soluţiei asupra cererii de suspendare. Admiterea recursului în componenta referitoare la DFMT impune înlăturarea obligaţiei acesteia de a achita cheltuieli de judecată în sumă de 8.000 lei in solidar cu ceilalţi paraţi. în subsidiar, chiar dacă s-ar menţine parţial soluţia, era necesară individualizarea obligaţiei în raport cu obiectul distinct al apărărilor fiecărui pârât şi cu măsura în care pretenţiile au fost admise.

Pentru aceste motive, solicită să se admită recursul şi să se caseze în parte Sentinţa civilă nr. 605/29.06.2026, în limitele criticate şi rejudecând: să se admită excepţia inadmisibilităţii în privinţa cererii de suspendare a Deciziei nr. 33/06.05.2026, a notificărilor, anunţurilor de examen şi preavizelor emise de DFMT, ca acte ori operaţiuni pregătitoare care nu produc prin ele însele efectele juridice cerute de art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004; să se admită excepţia lipsei de interes a reclamanţilor Fer Ionel, Călin Raluca Măria, Richizan Carolina, Neaga Ramona Codruţa, Sîrbu Ioana şi Arotăriţei Aneta, pentru motivele individuale expuse; Să se respingă cererea de suspendare a executării HCLMT nr. 189/28.04.2026 şi a actelor emise de DFMT, ca inadmisibilă în partea arătată şi ca neîntemeiată, pentru neîndeplinirea cumulativă a condiţiilor prevăzute de art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004; Să se înlăture obligaţia de plată a cheltuielilor de judecată stabilită în sarcina Directorului executiv al DFMT şi a DFMT prin Director executiv;

În drept, şi-a întemeiat recursat pe dispoziţiile art. 14 alin. (1) şi alin. (4), art. 20 alin. (3) şi art. 28 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004; art. 2 alin. (1) lit. c), ş) şi t) din aceeaşi lege; art. 7 alin. (2) şi alin. (13) din Legea nr. 52/2003; art. XL din O.U.G. nr. 7/2026; art. 32-33, art. 181-183, art. 453, art. 486, art. 488 alin. (1) pct. 6 şi pct. 8, art. 490, art. 496 şi art. 498 Cod procedură civilă;

Arată instanţei de judecata şi faptul că, în conformitate cu dispoziţiile, art. 343, art. 265 alin. 7 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala şi art. 30 din OUG nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, sunt scutiţi de plata taxei judiciare de timbru şi a oricăror taxe, tarife, comisioane, cauţiuni.

Menţionează că toate înscrisurile despre care facem vorbire în prezentul recurs se află deja integral şi lizibil la dosarul de fond.

III. Apărarea intimaţilor

Prin **întâmpinarea** din data de 16.09.2026, **intimata Sindicatul Liber al Salariaţilor din Primăria Municipiului Timişoara si din Serviciile Publice aflate in subordinea Consiliului Local al Municipiului Timişoara** a solicitat respingerea ca nefondate a recursurilor formulate de Consiliul Local al Municipiului Timişoara împotriva Sentinţei civile nr. 605/29.06.2026 şi a Sentinţei civile nr. 761/13.08.2026, precum şi a recursurilor formulate de Direcţia Fiscală a Municipiului Timişoara şi Direcţia Generală a Poliţiei Locale Timişoara împotriva Sentinţei civile nr. 605/29.06.2026, solicitând menţinerea acestora ca temeinice şi legale, cu condamnarea recurenţilor la cheltuielile de judecată.

În susţinerea excepţiei inadmisibilităţii cererii de suspendare a notificărilor individuale, a anunţurilor privind organizarea examenelor şi a Deciziei nr. 33/06.05.2026, Direcţia Fiscală a Municipiului Timişoara nu a formulat argumente specifice în textul furnizat.

În susţinerea excepţiei lipsei de interes, Direcţia Generală a Poliţiei Locale Timişoara şi Direcţia Fiscală a Municipiului Timişoara au susţinut că reclamanţii care s-au transferat ori au promovat examenele de selecţie nu mai au interes în susţinerea cererii de suspendare. Aceste examene au fost organizate în temeiul Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timişoara nr. 189/28.04.2026 privind reorganizarea Direcţiei Fiscale a Municipiului Timişoara şi al Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timişoara nr. 192/28.04.2026 privind aprobarea reorganizării, modificarea şi aprobarea Organigramei, a Statului de funcţii, a Regulamentului de Organizare şi Funcţionare pentru Direcţia Generală a Poliţiei Locale Timişoara.

În motivare, intimata a solicitat respingerea recursurilor formulate de Consiliul Local al Municipiului Timişoara, Direcţia Fiscală a Municipiului Timişoara şi Direcţia Generală a Poliţiei Locale Timişoara, considerând că sentinţele pronunţate de Tribunalul Timiş sunt temeinice şi legale.

A susţinut că Hotărârile Consiliului Local al Municipiului Timişoara nr. 189, 190, 191 şi 192 din 28.04.2026 reprezintă acte administrative cu caracter normativ, deoarece stabilesc reguli generale şi impersonale, aplicabile unei categorii nedefinite de persoane.

A mai precizat că organigramele şi statele de funcţii sunt, prin natura lor, acte normative, aspect confirmat în repetate rânduri de jurisprudenţa Curţii de Apel Timişoara şi a Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie.

A arătat că a existat o eludare gravă a procedurii de transparenţă decizională, deoarece proiectele de hotărâre au fost publicate la 17.04.2026 şi adoptate la 28.04.2026. Intimata a invocat faptul că acest interval de 11 zile a încălcat termenul imperativ de 30 de zile lucrătoare prevăzut de art. 7 alin. (2) din Legea nr. 52/2003, viciu de legalitate care afectează procesul de formare a voinţei administrative.

În continuare, s-a arătat că nu este incidentă excepţia urgenţei prevăzută de art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003. Potrivit acestei, invocarea obligaţiilor generale de conformare la O.U.G. nr. 7/2026 nu justifică reducerea termenului de consultare publică, mai ales că între intrarea în vigoare a ordonanţei şi termenul limită de implementare au existat aproximativ patru luni, timp suficient pentru respectarea procedurii legale.

Totodată, intimata a subliniat că în cazul Hotărârii nr. 190/2026 a existat deja o soluţie definitivă pronunţată de Curtea de Apel Timişoara în dosarul nr. 2549/30/2026. A precizat că, în virtutea efectului pozitiv al lucrului judecat, instanţa este obligată să recunoască nelegalitatea procedurii de adoptare a acestui act, deoarece s-a statuat deja asupra aceloraşi critici de nelegalitate.

A mai expus faptul că condițiile pentru suspendare sunt întrunite, existând un caz bine justificat și o pagubă iminentă.

A menționat că reorganizarea a vizat desființarea a 224 de posturi, generând un risc real de pierdere a veniturilor salariale și de încetare a raporturilor de muncă pentru membrii de sindicat.

În final, intimata a combătut excepția lipsei de interes invocată de recurenți față de funcționarii care au fost transferați sau au promovat examenele de selecție.

A susținut că participarea la aceste proceduri a reprezentat doar o încercare legitimă de a-și proteja drepturile în noua situație creată, fapt care nu anulează interesul procesual de a contesta legalitatea actelor care au stat la baza reorganizării.

În drept, intimata a invocat următoarele prevederi: art. 2 alin. (1) lit. s) raportat art. 2 alin. (1) lit. a) și art. 2 alin. (2) lit. ș) și lit. t), precum și art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, art. 7 alin. (2), alin. (9) și alin. (13), art. 3 lit. a) din Legea nr. 52/2003, art. 28 din Legea dialogului social nr. 367/2022, Articolul XL alin. (13) și art. XL din OUG nr. 7/2026, precum și art. 201, art. 431, art. 488 și art. 489 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

În dovedire, intimata a solicitat proba cu înscrisurile reprezentate de Sentința civilă nr. 809/PI/16.08.2021 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. 3407/30/2021, Decizia civilă nr. 1383/19.10.2021 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara Timiș în dosarul nr. 3407/30/2021, Sentința civilă nr. 535/14.06.2022 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. 4507/30/2021, Decizia civilă nr. 1263/21.12.2022 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosarul nr. 4507/30/2021, Decizia civilă nr. 809/29.07.2026 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosarul nr. 2549/30/2026, Decizia civilă nr. 823/12.08.2026 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosarul nr. 3117/30/2026, împuternicirea avocațială și dovezile achitării onorariului avocațial.

Prin **întâmpinarea din data de 18.09.2026, recurenta Direcția Generală a Poliției Locale Timișoara a solicitat** admiterea recursurilor formulate de Consiliul Local al Municipiului Timișoara și Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara, precum și casarea hotărârii în sensul respingerii cererii de suspendare ca neîntemeiată și nefondată.

În motivare, recurenta a susținut că nu sunt îndeplinite condițiile imperative prevăzute de art. 14 alin. 1 din Legea 554/2004, deoarece nu există un caz bine justificat și nici necesitatea prevenirii unei pagube iminente.

În drept, recurenta a invocat prevederile Legii Poliției Locale nr. 155/2010, ale art. 14 alin. 1 din Legea 554/2004 și ale art. 411 alin. 2 Cod procedură civilă.

IV. **Analiza instanței de recurs**.

Curtea, examinând prioritar **motivele de recurs referitoare la sentința civilă nr. 605/29.06.2026 pronunțată în dosarul nr. 2617/30/2026**, constată că criticile formulate de recurentele-pârâte sunt nefondate, urmând a fi respinse pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Prima instanță a reținut că, la o examinare sumară specifică procedurii de suspendare a executării actului administrativ, se conturează o îndoială serioasă cu privire la legalitatea procedurii de adoptare a actelor administrative contestate. În dezvoltarea considerentelor care au fundamentat adoptarea soluției de suspendare a executării actelor administrative în litigiu, prima instanță a avut în vedere următoarele împrejurări relevante: *In ceea ce privește nerespectarea dispozițiilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 52/2003, din înscrisurile depuse la dosar rezultă, la o examinare sumară specifică procedurii de suspendare, rezultă că proiectele de hotărâre au fost publicate la data de 17.04.2026, iar actele administrative au fost adoptate la data de 28.04.2026, într-o perioadă de 11 zile între publicare și adoptare. Or, art. 7 alin. (2) din Legea nr. 52/2003 instituie în sarcina autorității publice obligația de a asigura o perioadă de cel puțin 30 de zile pentru supunerea în dezbatere publică a proiectelor de acte normative, termen care are caracter*

imperativ, fiind destinat garantării efectivității participării publicului la procesul decizional. Reducerea substanțială a acestui termen legal este de natură să ridice îndoieli serioase asupra legalității procedurii de adoptare a actelor administrative contestate, întrucât afectează însăși existența unei etape esențiale din procesul de formare a voinței administrative.

Instanța reține că autoritățile pârâte invocă incidența excepției prevăzute de art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003, susținând că adoptarea actelor administrative contestate anterior expirării termenului de 30 de zile ar fi justificată de existența unei situații urgente, determinată de obligațiile instituite prin art. XL din O.U.G. nr. 7/2026, precum și de necesitatea evitării unor consecințe bugetare. Chiar dacă dispozițiile art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003 permit derogarea de la termenul de transparență decizională în situații excepționale, această derogare are caracter de excepție, fiind de strictă interpretare și aplicare, condiționată de existența unor circumstanțe obiective, reale și concrete care să justifice imposibilitatea respectării termenului legal.

Invocarea unor obligații generale de conformare la un act normativ de nivel superior, precum și a unor termene de implementare, nu este suficientă, în sine, pentru a înlătura exigențele procedurale prevăzute de Legea nr. 52/2003, în absența unei motivări concrete și individualizate la nivelul fiecărui act administrativ adoptat, neechivalând prin ea însăși, cu dovedirea unei situații excepționale în sensul art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003, de natură să justifice restrângerea semnificativă a termenului legal de consultare publică în contextul în care de la momentul intrării în vigoare a ordonanței de urgență și până la termenul limită de implementare sunt aproximativ 4 luni. În plus, caracterul de excepție al derogării impune existența unei motivări în cuprinsul actului administrativ sau în documentația aferentă acestuia, din care să rezulte în mod concret de ce nu a fost posibilă respectarea termenului legal de transparență decizională. Or, o asemenea justificare punctuală nu rezultă, la acest moment, din înscrisurile depuse la dosar.

În consecință, fără a antama fondul legalității actelor administrative contestate, instanța reține că apărările autorităților pârâte nu sunt de natură să înlăture, în această etapă procesuală, îndoiala serioasă cu privire la respectarea procedurii de transparență decizională, întrucât justificarea invocată are un caracter general.

Curtea subliniază că aspectul privind aparența de nelegalitate a Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 190/28.04.2026 a cărei suspendare se solicită prin prezentul demers judiciar, act administrativ prin care s-a dispus reorganizarea aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Timișoara, conform Anexelor nr. 1-4 la hotărâre, prin raportare la cadrul normativ care reglementează procedura de transparență decizională, a fost deja tranșat cu putere de lucru judecat în cadrul unui alt litigiu înregistrat pe rolul Curții de Apel Timișoara, privind aceeași etapă procedurală.

În acest sens, **prin sentința civilă nr. 547/12.06.2026, pronunțată în Dosarul nr. 2549/30/2026, Tribunalul Timiș a suspendat executarea în parte a Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 190/28.04.2026,** respectiv în ceea ce privește prevederile având ca obiect reorganizarea Direcției Juridice, a Serviciului Autorizare Activități Comerciale și Publicitate și Compartimentul Autorizări Publicitare și a Compartimentul Siguranță Rutieră și Transport din cadrul Aparatului de specialitate al Primarului.

Pentru a pronunța această soluție, tribunalul a reținut că *„se conturează existența unui caz bine justificat în sensul art. 14 din Legea nr. 554/2004, raportat la încălcarea normelor privind transparența decizională prevăzute de art. 7 alin. 2 din Legea nr. 52/2003 respectiv obligația autorității de a asigura un termen de cel puțin 30 de zile lucrătoare între publicarea proiectului și supunerea acestuia spre adoptare în contextul în care proiectul hotărârii privind reorganizarea aparatului de specialitate a fost publicat la data de 17.04.2024, fiind ulterior organizată o dezbatere publică la data de 27.04.2024, iar actul a fost adoptat la data de 28.04.2024.*

Nu rezultă din actele depuse existența unei motivări reale privind urgența reglementării sau imposibilitatea respectării termenului legal, în condițiile în care cadrul normativ aplicabil prevedea un interval de timp suficient până la termenul final de implementare. În aceste condiții, încălcarea normelor procedurale privind transparența decizională ridică serioase îndoieli asupra legalității actului administrativ, întrucât procedura de consultare publică reprezintă o garanție esențială a legalității adoptării actelor normative de organizare a administrației publice."

Prin Decizia civilă nr.809 din data de 29.07.2026, Curtea de Apel Timișoara a respins, ca neîntemeiat, recursul formulat de recurentul pârât Consiliul Local al Municipiului Timișoara.

A admis recursul incident formulat de recurentele reclamante Axentioi Marieta Cecilia, Matei Gabriela Laura și Sbera Cătălina împotriva Sentinței civile nr. 547/12.06.2026, pronunțată de Tribunalul Timiș în Dosarul nr. 2549/30/2026, în contradictoriu cu intimatul pârât Consiliul Local al Municipiului Timișoara.

A casat în parte sentința recurată și rejudecând:

A admis **în tot** cererea de suspendare formulată de reclamantele Axentioi Marieta Cecilia, Matei Gabriela Laura și Sbera Cătălina în contradictoriu cu intimatul pârât Consiliul Local al Municipiului Timișoara.

A dispus suspendarea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr.190/28.04.2026, până la soluționarea în primă instanță a acțiunii în anulare a aceluiași act administrativ.

A înlăturat din considerentele sentinței recurate motivarea privind lipsa de obligativitate a reorganizării aparatului de specialitate a Primarului Municipiului Timișoara.

A menținut în rest dispozițiile sentinței recurate.

Pentru a pronunța această soluție, Curtea a constatat că *„Examinând hotărârea recurată prin prisma motivelor de recurs, Curtea constată că recurentul pârât Consiliul Local al Municipiului Timișoara, a invocat motivul de casare prevăzute de* ***art. 488, alin. 1, pct. 8 C.p.c.*** *potrivit căruia aceasta subzistă* ***când hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, iar*** *recurentele reclamante Axentioi Marieta Cecilia, Matei Gabriela Laura, și Sbera Cătălina au invocat motivele de casare prevăzute de* ***art. 488, alin. 1, pct. 5 C.p.c.*** *potrivit căruia aceasta subzistă* ***când, prin hotărârea dată, instanța a încălcat regulile de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității;art. 488, alin. 1, pct. 6 C.p.c.*** *potrivit căruia aceasta subzistă* ***când hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau când cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei*** *și* ***art. 488, alin. 1, pct. 8 C.p.c.*** *potrivit căruia aceasta subzistă* ***când hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material.***

I. Recursul principal

În fapt, în urma reorganizării aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Timișoara prin H.C.L. nr. 498/2025 din 23.09.2025, recurenta- reclamantă Axentioi Marieta Cecilia ocupă funcția de consilier, clasa I, superior, la Serviciul Autorizare Activități Comerciale și Publicitate - Direcția Autorizări și Control - Instituția Arhitectului șef, recurenta-reclamanta Matei Gabriela Laura ocupă funcția de consilier, clasa I, superior la Compartimentul Evidență și Arhivă Dosare Juridice, Serviciul Juridic - Direcția Secretariat General, iar recurenta-reclamanta Sbera Cătălina ocupă funcția de consilier, clasa I, principal la Compartimentul Siguranță Rutieră și Transport, Serviciul Siguranța Circulației - Direcția Generală Investiții și Mentenanță, conform dispozițiilor emise de Primarul Municipiului Timișoara depuse la dosar.

Prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Timișoara ***nr. 190/28.04.2026*** *s-a dispus* ***reorganizarea aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Timișoara****, conform Anexelor nr. 1-4 la hotărâre.*

Împotriva acestei hotărâri, recurentele-reclamante au formulat ***plângere administrativă prealabilă*** *prin care au solicitat revocarea acesteia.*

Pentru suspendarea executării unui act administrativ întemeiată pe prevederile art. 14 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, este necesar a fi îndeplinite cumulativ mai multe condiții, respectiv: existența unui caz bine justificat, astfel cum acesta este definit de art. 2 alin.1 lit.t) din Legea nr. 554/2004 și condiția ca măsura suspendării să fie necesară pentru prevenirea unei pagube iminente, în sensul art.2 alin.1 lit. ș) din Legea nr.554/2004, la care se li se adaugă o a treia, de ordin procedural și anume condiția ca reclamantul să facă dovada declanșării procedurii prealabile administrative împotriva actului administrativ a cărui suspendare o solicită, conform regulilor generale cuprinse în art. 7 din Legea nr. 554/2004 sau în temeiul unor norme speciale, derogatorii, după caz.

Potrivit art. 2 alin. 1 lit. t din Legea nr. 554/2004, prin cazuri bine justificate se înțelege împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ, iar în cuprinsul art. 2 alin. 1 lit. ș din aceeași lege, este descrisă paguba iminentă ca reprezentând prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public.

În ceea ce privește ***condiția procedurală de admisibilitate****, Curtea constată că aceasta este îndeplinită, recurentele-reclamante făcând dovada că anterior introducerii cererii s-au adresat autorității cu o cerere de revocare a actului administrativ normativ apreciat fi nelegal.*

În ceea ce privește ***condiția cazului bine justificat****, aceasta presupune existența unor împrejurări evidente, care să poată fi constatate de instanță în cadrul unei cercetări sumare a actului administrativ contestat, fără a fi permisă verificarea însăși a motivelor de nelegalitate invocate de contestator.*

Existența cazului bine justificat poate fi reținută, dacă din împrejurările cauzei ar rezulta o îndoială puternică și evidentă asupra prezumției de legalitate care constituie unul dintre fundamentele caracterului executoriu al actelor administrative, putând constitui astfel de împrejurări de natură să creeze o îndoială serioasă cu privire la legalitatea actului administrativ: necompetența autorității administrative de a emite actul administrativ, lipsa temeiului legal, declararea ca neconstituțională a ordonanței guvernului în baza căreia a fost emis actul administrativ, modificarea parțială a actului administrativ de către autoritatea emitentă, anularea parțială a actului administrativ de către autoritatea ierarhic superioară, nemotivarea acestuia, etc.

Instanța de fond, în mod corect a apreciat că se conturează existența unui caz bine justificat în sensul art. 14 din Legea nr. 554/2004, raportat la ***încălcarea normelor privind transparența decizională*** *prevăzute de art. 7 alin. 2 din Legea nr. 52/2003 respectiv obligația autorității de a asigura un termen de cel puțin 30 de zile lucrătoare între publicarea proiectului și supunerea acestuia spre adoptare în contextul în care proiectul hotărârii privind reorganizarea aparatului de specialitate a fost publicat la data de 17.04.2024, fiind ulterior organizată o dezbatere publică la data de 27.04.2024, iar actul a fost adoptat la data de 28.04.2024, fără a exista o motivare reală privind urgența reglementării sau imposibilitatea respectării termenului legal, în condițiile în care cadrul normativ aplicabil prevedea un interval de timp suficient până la termenul final de implementare.*

Recurentul Consiliul Local al Municipiului Timișoara a apreciat că instanța de fond, în mod eronat, a fundamentat soluția de suspendare exclusiv pe presupusa încălcare a termenului de 30 de zile lucrătoare prevăzut de art. 7 alin. (2) din Legea nr. 52/2003, asemenea interpretare ignorând cadrul normativ special instituit prin O.U.G. nr. 7/2026, precum și excepția prevăzută expres de art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003.

Acesta a susținut că prin O.U.G. nr. 7/2026, legiuitorul a instituit măsuri urgente de reorganizare administrativă și reducere a cheltuielilor de personal, stabilind termene imperative de conformare pentru toate unitățile administrativ-teritoriale, astfel, potrivit art. XL alin. (3) din actul normativ menționat, autoritățile administrației publice locale aveau obligația de a adopta

*proiectele de hotărâri privind aplicarea noului număr maxim de posturi în termen de 30 de zile de la comunicarea acestuia de către instituţia prefectului, iar în speţă, numărul maxim de posturi a fost comunicat Municipiului Timişoara la data de **17.03.2026**, solicitând instanţei de recurs să observe că autoritatea publică a respectat prevederile art. 7 alin.(13) din Legea nr. 52/2003, în speţă fiind întrunite în mod cumulativ condiţiile prevăzute de dispoziţia legală pentru aplicarea excepţiei de la termenul general de transparenţă decizională, deoarece situaţia avea un caracter evident urgent.*

*Curtea apreciază, în speţa de faţă nu pot fi decelate circumstanţe excepţionale, generate de intervenţia legislativă extraordinară realizată prin O.U.G. nr. 7/2026, adoptată în contextul necesităţii reducerii cheltuielilor publice şi al restabilirii sustenabilităţii bugetare la nivelul administraţiei publice locale, raportat la data comunicării de către instituţia prefectului a numărului maxim de posturi la data de **17.03.2026** şi finalizarea întregului proces de reorganizare până la data de **1 iulie 2026**, existând un interval de timp de aproximativ 3 luni şi jumătate, timp suficient pentru derularea procedurilor necesare, prevăzute de lege.*

În aceste condiţii, încălcarea normelor procedurale privind transparenţa decizională ridică serioase îndoieli asupra legalităţii actului administrativ, întrucât procedura de consultare publică reprezintă o garanţie esenţială a legalităţii adoptării actelor normative de organizare a administraţiei publice, neexistând niciun motiv întemeiat pentru aplicarea excepţiei de la termenul general de transparenţă decizională.

*În ceea ce priveşte cerinţa **pagubei iminente**, şi această condiţie este îndeplinită, întrucât pierderea veniturilor salariale reprezintă un prejudiciu material viitor şi previzibil pentru recurente.*

*În consecinţă, în raport de toate considerentele anterior expuse, fiind îndeplinite în mod cumulativ condiţiile prevăzute art. 14 din Legea nr. 554/2004, Curtea constată că **nu este incident motivul de casare prevăzut de art.488 al.1 pct.8 C.p.c.** invocat în recursul formulat de recurentul pârât Consiliul Local al Municipiului Timişoara.*

II. Recursul incident

Recurentele reclamante solicită admiterea în tot a cererii de chemare în judecată, respectiv extinderea efectelor cu privire la întreaga hotărâre de consiliu local, apreciind că instanţa de fond a considerat, din oficiu şi fără să pună în discuţia părţilor, faptul că reclamantele nu ar fi persoane vătămate în relaţie cu întreaga hotărâre de consiliu local.

Din punctul recurentelor reclamante de vedere, această interpretare este de fapt transpunerea unei excepţii a lipsei de interes cu privire la suspendarea integrală a hotărârii, aspect care ar fi trebuit pus în discuţia părţilor.

*Curtea analizând acest aspect, constată că recurentele-reclamante au solicitat suspendarea **integrală** a Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timişoara **nr. 190/28.04.2026,** iar motivarea că iniţiatoarele acţiunii nu au interes în suspendarea actului administrativ în integralitate nu poate fi primită, nefiind invocată excepţia lipsei de interes, din oficiu şi pusă în discuţia părţilor în condiţii de contradictorialitate, aspect care face vulnerabilă hotărârea prin prisma motivului de casare prevăzut de **art. 488 alin. (1) pct. 5 C. proc. civ.***

*Curtea constată că, Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timişoara **nr. 190/28.04.2026** trebuia suspendată **în integralitate**, deoarece viciul încălcării normelor procedurale privind transparenţa decizională afectează **întregul act administrativ** cu caracter normativ, neexistând niciun motiv pentru suspendarea parţială a acestuia, cum a dispus prima instanţă.*

Mai mult decât atât nesuspendarea integrală a hotărârii este de natură să afecteze, pe viitor, şi coerenţa structurii administrative aprobate prin această hotărâre, întrucât actul administrativ a fost emis în considerarea numărului maxim de posturi comunicat de instituţia prefectului, număr care a reprezentat premisa esenţială a reorganizării, iar suspendarea doar cu privire la un număr limitat de funcţionari poate conduce la menţinerea parţială a unor raporturi

de serviciu fără o corelare corespunzătoare cu organigrama, statul de funcţii şi limitele de personal care au fundamentat hotărârea, generând riscul apariţiei unei structuri administrative dezechilibrate, dificil de aplicat şi potenţial incompatibile cu plafonul maxim de posturi impus autorităţii publice locale, ***fiind incident motivul de casare prevăzut de art.488 al.1 pct.8 C.p.c..***"

Efectul de lucru judecat al hotărârii anterioare se impune cu forță obligatorie în prezenta cauză, fiind interzisă reevaluarea sau rejudecarea aceluiași raport juridic ori a acelorași chestiuni de drept dezlegate anterior de instanțele de judecată. Prin urmare, existența îndoielii serioase cu privire la legalitatea actului, decurgând din vicierea procedurii de adoptare, beneficiază de efectul pozitiv al celor statuate deja cu putere de lucru judecat, neputând fi reanalizată în sens contrar în prezentul recurs.

Astfel, întrucât chestiunea incidenței normelor de transparență a fost deja tranșată în mod obligatoriu printr-o hotărâre anterioară definitivă, instanța de recurs nu poate repune în discuție și nu poate analiza pretinsa lipsă a caracterului normativ al actului, o astfel de abordare aducând atingere principiului securității juridice și caracterului obligatoriu al hotărârilor judecătorești (art. 430 C.proc.civ.). Odată stabilit cu putere de lucru judecat regimul juridic al adoptării actului sub aspectul procedurii transparenței decizionale, criticile recurenților referitoare la acest aspect devin lipsite de eficiență juridică.

Totodată, Curtea constată că se impune extinderea efectelor puterii de lucru judecat și asupra celorlalte hotărâri ale consiliului local a căror suspendare a fost solicitată în cauza pendinte, sens în care instanța constată că chestiunea de drept supusă dezbaterii, chestiune ce vizează aparența de nelegalitate prin raportare la ***încălcarea normelor privind transparența decizională*** *prevăzute de art. 7 alin. 2 din Legea nr. 52/2003 respectiv obligația autorității de a asigura un termen de cel puțin 30 de zile lucrătoare între publicarea proiectului și supunerea acestuia spre adoptare* este identică, actele administrative reprezentate de Hotărârile Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 189/28.04.2026, nr. 190/28.04.2026, nr. 191/28.04.2026 și nr. 192/28.04.2026 fiind emise în cadrul unor măsuri de reorganizare similare și având aceeași finalitate juridică.

Aplicarea principiului soluționării unitare a litigiilor de contencios administrativ și identitatea de rațiune juridică impun ca efectele puterii de lucru judecat a primei hotărâri pronunțate la nivelul instanței să se răsfrângă în mod simetric asupra întregului ansamblu de acte administrative care alcătuiește mecanismul de punere în aplicare a reorganizării, a căror suspendare se solicită în cauza de față. O soluție contrară ar goli de conținut însăși protecția provizorii instituită de art. 14 din Legea contenciosului administrativ.

Sub aspectul opozabilității și al forței obligatorii a dezlegărilor anterioare, instanța de recurs reține că **prima hotărâre definitivă** pronunțată în cauzele având un obiect similar, precum și aceeași chestiune de drept dezlegată, își menține deplina putere de lucru judecat, impunându-se cu valoare de adevăr judiciar și în cauza pendinte.

Astfel, deși în practica judiciară s-a pus problema existenței unor soluții divergente, simpla pronunțare a unei hotărâri ulterioare contrare nu poate anihila automat efectele primei hotărâri definitive și nici nu o poate lipsi de forța sa obligatorie. Cu titlu de exemplu, ordinea de drept procesual instituie mijloace specifice și riguroase pentru înlăturarea unor eventuale hotărâri contradictorii (cum este cazul motivului de revizuire reglementat de art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, ce sancționează tocmai ipoteza hotărârilor definitive potrivnice, situație în care dispozițiile art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă oferă un criteriu temporal în privința modului de soluționare a contrarietății).

În atare situație, **prima hotărâre definitivă** rămâne o componentă activă a circuitului juridic, beneficiind pe deplin de prezumția de legalitate și de efectul pozitiv al puterii de lucru judecat. Prin urmare, instanța este ținută să recunoască și să asigure continuitatea statuărilor inițiale referitoare la aparența de nelegalitate a procedurii de transparență decizională și la incidența condițiilor de suspendare, neputându-se repune în discuție chestiuni litigioase deja

definitiv tranșate prin prima hotărâre intrată în puterea lucrului judecat – în virtutea principiului securității juridice, a previzibilității și a consecvenței jurisprudențiale față de o soluție anterioară intrată în puterea lucrului judecat. Curtea reține că **puterea de lucru judecat** a unei hotărâri judecătorești definitive între aceleași părți are rang constituțional și legal (art. 430 C.proc.civ.), fiind o manifestare a principiului *res judicata pro veritate habetur*.

În consecință, instanța reține că soluționarea cererii de suspendare nu se poate detașa de contextul primei statuări definitive anterioare pronunțate în legătură cu același raport juridic de reorganizare. Principiul securității juridice și al autorității de lucru judecat (consfințit de art. 430 C.proc.civ.) impun ca instanța să dea eficiență dezlegărilor deja statuate, asigurând predictibilitatea actului de justiție.

Reținând că prima instanță a făcut o corectă aplicare a dispozițiilor legale privind suspendarea executării actului administrativ și că dezlegarea dată problemei transparenței decizionale se bucură de putere de lucru judecat, Curtea va respinge recursul ca nefondat, menținând ca legală hotărârea atacată.

În ceea ce privește **recursul formulat împotriva sentinței civile 761/13.08.2026 pronunțată în dosarul nr. 2617/30/2026**, pronunțată de către Tribunalul Timiș, Curtea reține că procedura completării hotărârii judecătorești este o cale specială menită să suplinească o omisiune a instanței asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu, ori asupra unei cereri conexe sau incidentale cu care a fost investită și asupra căreia a uitat să se pronunțe.

Prin sentința civilă nr. 761/13.08.2026 pronunțată în dosarul nr. 2617/30/2026,Tribunalul Timiș a completat dispozitivul sentinței civile nr. 605/29.06.2026 pronunțate de Tribunalul Timiș în dosar nr. 2617/30/2026 cu mențiunea: *„Suspendă executarea actelor subsecvente hotărârilor de consiliu local: Notificarea nr. 6005/13.05.2026 către reclamantul Dan Petrică Mircea privind reorganizarea activității și desființarea postului și Notificarea nr. TMI2026-021272/12.05.2026 către reclamantul Hoarcă Cristian".*

Hotărârea de completare se integrează, sub aspect material, în ansamblul soluției date procesului, însă, sub aspectul controlului judiciar, obiectul recursului împotriva sentinței de completare trebuie raportat la legalitatea soluției date capătului de cerere completat — în cauza de față, măsura suspendării actelor subsecvente.

Examinarea criticilor aduse prin recursul declarat împotriva hotărârii de completare reliefează că apărările pârâtului se subsumează, în esență, unei preluări a argumentelor deja valorificate în combaterea soluției de fond privind suspendarea actului administrativ normativ. Or, dincolo de aspectul că efectul pozitiv al puterii de lucru judecat impune ca o chestiune juridică dezlegată și statuată asupra unei cereri principale să nu mai poată fi repusă în discuție sau contrazisă în cadrul cererilor accesorii sau subsecvente derivate din aceeași starea de fapt, demersul procesual al autorității omite un reper esențial: specificul măsurii dispuse prin hotărârea de completare, precum și incidența principiului efectului util al protecției provizorii, prin raportare la maniera în care prima instanță a aplicat principiul *accessorium sequitur principalaem*.

Prin urmare, reluarea apărărilor de fond referitoare la caracterul actelor a căror suspendare se solicită ori la inaplicabilitatea normelor de transparență decizională nu mai poate constituit un motiv susceptibil de reformare a hotărârii de completare. Hotărârea de completare reflectă o remediere procedurală menită să pună în acord dispozitivul sentinței cu considerentele sale de fond, integrând în mod natural măsurile subsecvente (notificările de evaluare/preaviz) în același regim de protecție provizorie. Din moment ce fundamentul legal al suspendării actelor-cadru a fost validat prin aplicarea puterii de lucru judecat, efectul pozitiv al acestei statuări se răsfrânge în mod direct și asupra actelor subsecvente, consfințind imposibilitatea repunerii în discuție a aspectului deja tranșat.

A accepta teza pârâtului, în sensul menținerii valabilității executării unor asemenea notificări în timp ce actul normativ de bază este suspendat, ar însemna anihilarea scopului instituit prin art. 14 din Legea nr. 554/2004. Suspendarea actului-cadru impune cu necesitate, pe tărâmul

principiului *accessorium sequitur principalaem*, ocrotirea destinatarilor prin oprirea efectelor concrete ale măsurilor individuale derivate, în lipsa cărora protecția provizorii ar deveni lipsită de ineficacitate.

În ce privește **recursul declarat împotriva încheierii pronunțate la data de 29.06.2026** în dosarul nr. 2617/30/2026 al Tribunalului Timiș, exclusiv sub aspectul soluției de respingere a cererii de recuzare formulate, Curtea reține că prima instanță a aplicat în mod corect dispozițiile legale care reglementează cazurile și procedura de incompatibilitate. Recuzarea reprezintă un mijloc procedural excepțional, menit să garanteze imparțialitatea instanței, iar motivele invocate trebuie să se încadreze strict în cazurile limitativ prevăzute de lege și să fie sprijinite pe împrejurări obiective, concrete și dovedite. În cauză, simpla aplicare de către judecător a normelor procedurale sau pronunțarea unor soluții anterioare pe aspecte incidente ori în cauze similare nu sunt de natură să învingă prezumția de imparțialitate de care se bucură magistratul și nici nu conturează vreo lipsă de obiectivitate. Nemulțumirea recurentelor față de modul în care instanța a gestionat procedura nu constituie un caz legal de recuzare, ci un atribut al aprecierii judecătorului investit cu soluționarea cauzei, astfel că soluția de respingere a cererii de recuzare este legală.

În raport de considerentele ce preced, în temeiul art. 496 Cod procedură civilă, Curtea va respinge recursurile formulate ca nefondate.

În ceea ce privește cererea de renunțare formulată la data 27.10.2026 de doamna Arotăriței Aneta, Curtea constată că prin actul unilateral comunicat instanței de recurs, autoarea cererii face referire expresă la dosarul având ca obiect acțiunea în anulare, motiv pentru care Curtea nu poate lua act de manifestarea de voință exprimată în cauza pendinte, ce vizează măsura provizorie a suspendării executării actului administrativ. Cererea formulată nu vizează suspendarea executării actului, ci însăși acțiunea principală de fond, respectiv calitatea de parte în litigiul de anulare. Astfel, natura juridică și limitele stricte ale procedurii de suspendare reglementate de art. 14 din Legea nr. 554/2004 exclud posibilitatea ca instanța de recurs (investită exclusiv cu controlul legalității măsurii vremelnice a suspendării) să dispună cu privire la soarta acțiunii de fond în anulare. Or, în faza procesuală a recursului formulat împotriva hotărârii de suspendare, instanța de control judiciar nu are competența de a lua acte de dispoziție ce vizează acțiunea în anulare sau la judecata fondului, o asemenea competență aparținând în mod exclusiv instanței învestite cu acțiunea principală în anulare în dosarul de fond.

Totodată, în temeiul art. 453 cod procedură civilă, ce reglementează culpa procesuală drept fundament al acordării cheltuielilor de judecată, Curtea va obliga recurenții pârâți la plata cheltuielilor de judecată în favoarea intimatei reclamante în cuantum de 9075 lei.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:

Respinge recursurile formulate de **recurenta pârâtă CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA**, împotriva **sentinței civile nr. 605/29.06.2026** pronunțată în dosarul nr. 2617/30/2026, de către Tribunalul Timiș, cât și împotriva **sentinței civile 761/13.08.2026** pronunțată în dosarul nr. 2617/30/2026, pronunțată de către Tribunalul Timiș, recursul formulat de **recurenta pârâtă DIRECȚIA FISCALĂ A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA** împotriva **sentinței civile nr. 605/29.06.2026** pronunțată în dosarul nr. 2617/30/2026, de către Tribunalul Timiș cât și recursul formulat de **recurenta pârâtă DIRECȚIA GENERALĂ A POLIȚIEI LOCALE TIMIȘOARA** împotriva **sentinței civile nr. 605/29.06.2026** pronunțată în dosarul nr. 2617/30/2026 și **împotriva Încheierii pronunțate la data de 29.06.2026** în dosarul nr. 2617/30/2026 al Tribunalului Timiș, în contradictoriu cu **intimata reclamantă Sindicatul Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și**

din Serviciile Publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timişoara şi intimaţii pârâţi Primarul Municipiului Timişoara, Directorul Executiv al Direcţiei Fiscale a Municipiului Timişoara şi Clubul Sportiv Sport Club Municipal Timişoara prin Director, ca nefondate.

Obligă recurenţii pârâţi la plata cheltuielilor de judecată în favoarea intimatei reclamante în cuantum de 9075 lei.

Definitivă.

Pronunţată prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor, prin intermediul grefei, azi, 29.10.2026.

PREŞEDINTE,
ROXANA-TASICA BUDULAN

JUDECĂTOR,
BRINDESCU LAURA MONICA

JUDECĂTOR,
DIANA LASCONI

GREFIER
ADRIANA TOTH

Red.RTB./06.11.2026
Tehnored. TA.//06.11.2026
Emis com.

Prima instanţă – Tribunalul Timiş
Judecător – Iulia Lupu

Se comunică:

Intimat reclamant

Sindicatul Liber al Salariaţilor din Primăria Municipiului Timişoara şi din Serviciile Publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timişoara, cu sediul în Timişoara, Bd. C.D. Loga, nr. 1, Judeţ Timiş, email sinditim@gmail.com, **în numele membrilor de sindicat Arotăriţei Aneta, Arotăriţei Nicolae, Alexandru Vasile, Asztalos Raul Alexandru, Aştefănoaie Mioara Vasilica, Balica Petru Ion, Belu Alina, Boresi Gabriela Violeta, Bumbea Gheorghe Daniel, Butoeru Alecsandru, Călin Raluca Maria, Chiţan Radu Alexandru, Chisău Diana Daniela, Coman Crina Diana, Cojan Carmen Nicoliţa, Csorto Marcel Ioan, Cuzic Ovidiu Ştefan, Dan Petrică Mircea, Dărăban Roxana Carina, Drăgălina Lavinia, Drăgănescu Alina Ioncla, Drăgănescu Claudiu Mircea, Drăgan Mircea Radu, Faur-Lăudatu Anca, Fer Ionel, Friedrich Tamara, Gărduş Ofelia, Golban Mirena, Goşa Mirela, Grohoteanu Ionela, Hodoşan-Olar Cristian Dumitru, Hoarcă Cristian, Hriţuc Gheorghe, Iga Anca Nicoleta, Ienculă Manuela, Jorza Viorel, Magiaru Ioan Nicuşor, Mancaciu Liana, Man Marcel Alexandru, Marcu Alexandru, Moca Valer, Moconii Samir Cornel, Moţiu Marian Teodor, Neaga Ramona Codruţa, Neagu Luciana Mola, Negrei Tiberiu, Nica Eugen Andrei, Olar Adrian, Palman Viorica, Pană Cosmin Florin, Pandor Daniel, Pantea Ştefan Gabriel, Pătruca Cosmin Doru, Petruescu Lucian Ovidiu, Petricică Florin Cristian, Pisău Silviu, Popa Marius Lucian, Popescu Bogdan Daniel, Purdea Ovidiu, Richiczan Carolina, Românu Anuţa, Sadovan Marius, Sanda Ovidiu, Sbera Cătălina, Scumpia Constantin, Simerea Dumitru, Sîrbu Ioan Flavian, Sîrbu Ioana, Stoia Alin Dorin, Stănilă Gheorghe Sorin, Suciu Dorin, Szasz Florentina, Todor Sebastian, Toma Ion, Toma Ionel Laurenţiu, Ulmet Gheorghe şi Velciov Petru**

pârâţii

Consiliul Local al Municipiului Timişoara, Primarul Municipiului Timişoara, ambele cu sediul în Timişoara, C.D. nr.1, email serviciu.juridic@primariatm.ro.

Directorul Executiv al Direcţiei Fiscale a Municipiului Timişoara, Direcţia Fiscală a Municipiului Timişoara prin Director Executiv, ambele cu sediul în Timişoara, str. Aristide Demetriade, nr. 1, judeţ Timiş, email liliana.dobrescu@dfmt.ro.

Directorul General al Direcţiei Generale a Poliţiei Locale Timişoara, Direcţia Generală a Poliţiei Locale Timişoara, ambele cu sediul în Timişoara, str. Avram Imbroane, nr. 54, Judeţ Timiş, email juridic.dplt@politialoctm.ro, prin Director General şi

Clubul Sportiv Sport Club Municipal Timişoara prin Director, cu sediu în Timişoara, str. FC Ripensia, NR. 29, judeţ Timiş.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
P-ța Țepeș Vodă nr. 2A
jud. Timiș, cod poștal 300055

Nr .....

T.P.
POȘTA ROMÂNĂ
Nr. 103/P/5366/2009
Valabilitate - permanentă

PENTRU JUSTIȚIE.
A SE ÎNMÂNA CU PRIORITATE.

300800 - TIMIȘOARA 1 - GHIȘEU 7
10 11 26 12
TM

00884 10 NOV 26

